Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 21 (736)

26 – 30 травня 2014 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@ukr.net

Підписний індекс – 22242

Україна обрала Президента

ЦВК опрацювала 100% протоколів. Петра Порошенка підтримали 54,7% виборців

29 травня Голова Верховної Ради Олександр Турчинов відкрив засідання українського парламенту із повідомлення про результати виборів Президента України.

"Після обробки 100% електронних протоколів перемогу здобув з результатом 54,7% Петро Олексійович Порошенко", – сказав він.

Як повідомляв iPress.ua, Голова ВРУ та виконувач обов'язків Президента України Олександр Турчинов, Президент США Барак Обама та Президент Білорусі Олександр Лукашенко привітали кандидата в президенти Петра Порошенка з перемогою на президентських виборах.

Додамо, що напередодні Петро Порошенко заявив про те, що має намір підписати економічну частину угоди про асоціацію з ЄС одразу ж після інавгурації.

"...Слов'янськ давно був би наш, якби..."

В.о. Міністра оборони України Михайло Коваль виступив у Верховній Раді з доповіддю про результати та хід проведення антитерористичної операції на сході України.

Відповідаючи на питання про забезпечення безпеки мирних громадян під час проведення АТО, в.о. Міністра оборони Михайло Коваль зазначив, що Збройні Сили України максимально намагаються зменшити кількість жертв серед мирного населення.

– Бойові вертольоти і літаки літатимуть до кінця АТО, – зазначив Коваль. Його слова у ВР сприйняли з оплесками.

– Збройні Сили роблять все, щоб жоден мирний громадянин, жодна людина, яка не носить зброю, не постраждала. Якби було навпаки, Слов'янськ був би давно наш, – наголосив він. – Реактивна артилерія в складі з'єднань АТО є, але вона не використовувалась. Це дуже потужна зброя, і вона б'є по площині. Це небезпечно. Ми на це не підемо.

Водночас, за словами Коваля, інша артилерія під час АТО кілька разів використовувалась.

– Під час заходів АТО ми декілька разів використовували артилерію, але це було по артилерійських позиціях сепаратистів на відкритій місцевості, – заявив він. – Я можу поштучно розповісти, де це було і як було – коли міномети обстрілювали наші блокпости. Тому зараз ми на кожен блокпост поставили по групі мінометів, щоб вони могли відповідати.

Також очільник оборонного відомства повідомив, що Міноборони подало документи в прокуратуру про зловживання в рамках АТО.

– Вчора я був змушений віддати наказ про відсторонення деяких посадових осіб, які відповідали за забезпечення Збройних Сил і передачі їх особистих справ до прокуратури, – заявив Коваль.

– Що стосується фінансування армії, воно надходить вчасно. Є й зловживання, але ми тримаємо ситуацію на контролі, – додав в.о. Міністра оборони.

ДОПОМОГА ДЛЯ АРМІЇ

Українці перерахували для Збройних Сил понад 126 млн грн

Станом на 28 травня у рамках акції "Підтримай Українську армію" на рахунки Міністерства оборони України як допомога Збройним Силам України від юридичних і фізичних осіб надійшло 126,4 мільйона гривень.

З цієї суми 118,8 мільйона гривень – грошові перекази на матеріально-технічне, решта – на медичне забезпечення Збройних Сил України.

За допомогою дзвінків на єдиний мобільний номер "565" на підтримку Української армії перераховано більше 29 мільйонів 693 тисяч гривень (усі – на матеріально-технічне забезпечення ЗС України).

Крім того, на рахунки Міноборони надійшло 104,7 тисячі доларів США та 44 тисячі євро. Після обов'язкового продажу іноземної валюти (50% від загальної суми), залишок іноземної валюти на рахунках Міністерства оборони України склав 49,6 тисячі доларів США (гривневий еквівалент – 561,6 тисячі гривень) та 21,8 тисячі євро (гривневий еквівалент – 335,4 тисячі гривень).

Транспортники удосконалюють вишкіл

У гвардійській бригаді транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України пройшла чергова льотна зміна.

Визначені екіпажі авіаційної та вертолітної ескадрилей бригади на штатній техніці – літаках Ан-26 та вертольотах Мі-8 задля підтримання та досягнення визначеного рівня підготовки виконували ряд завдань з удосконалення техніки пілотування, навігації та бойового застосування.

Відповідно до планової таблиці було здійснено 46 польотів.

Льотчики авіаційної ескадрильї виконували тренувальні польоти пари вночі у бойовому порядку по маршруту з імітацією десантування, зі зльотом без фар та посадкою без прожекторів, вправи на отримання допусків до польотів з максимальним інгредієнтом набору і зниження з відпрацюванням елементів бойового маневрування. Водночас екіпажі вертолітної ескадрильї, відточуючи свій професійний вишкіл, виконували польоти на гранично малих висотах, відпрацьовували завдання з пошуку та евакуації тих, хто зазнав лиха, з посадкою на майданчик та з режиму висіння над сушею.

Сергій Фурдик.

ПОЛЬОТИ

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Співробітництво у галузі безпеки

Цього тижня у штабі Командування Повітряних Сил ЗС України з робочим візитом перебували представники багатонаціональної інспекційної групи Королівства Швеція, яку очолює полковник Кароль Параниак. Зустріч відбулася під керівництвом начальника штабу – першого заступника командувача ПС ЗС України генерал-майора Артура Артеменка.

У порядку денному сторони розглянули питання, які стосувалися реалізації положень Віденського документа щодо співробітництва у галузі безпеки. Зокрема, певні обмеження військової діяльності, обов'язкова демонстрація нових зразків основних систем озброєння та військової техніки, що надходять на озброєння збройних сил держав-учасниць.

Учасники зустрічі проаналізували розвиток двосторонніх контактів у військовій сфері стосовно контролю над звичайними озброєннями, обговорили поточну ситуацію щодо військової діяльності в місцях постійної дислокації військових частин Повітряних Сил Збройних Сил України.

На завершення візиту представники багатонаціональної інспекційної групи відвідали філію Національного військово-історичного музею України – музей Повітряних Сил.

Юрій Ігнат. "Крила України".
Фото автора.

ТОЧНО В ЦІЛЬ

У небі над Донбасом знищено ворожий "безпілотник"

28 травня військовослужбовці ВДВ Збройних Сил України та спеціальних підрозділів, які беруть участь в антитерористичній операції у визначеному районі, за допомогою високотехнологічних засобів озброєння збили безпілотний літальний апарат над одним з блокпостів.

В результаті апарат був захоплений. З нього знято цільове навантаження. Отримана інформація аналізується. Крім пального, на його борту була капсула з їдкою рідиною невідомого хімічного складу, яка передана для вивчення.

В апараті виявлені окремі елементи з маркуванням, за допомогою якого можна чітко встановити країну-виробника. Відомо, що на цей час в РФ приділяється велика увага розробці та застосуванню безпілотних літальних апаратів. Тому розробка та випробування засобів боротьби з ними є надзвичайно актуальними і важливими.

За матеріалами управління преси та інформації МО України.

ВОРОГ НЕ ПРОЙШОВ

Перемога – за зенітниками

На Донеччині 28 травня, удень, по розташуванню зенітного ракетного полку Повітряних Сил невідомими особами вівся вогонь з мінометів, автоматів та снайперських гвинтівок.

Завдяки відпрацьованим заходам щодо організації охорони та оборони військового об'єкта вдалося успішно захистити територію частини протиповітряної оборони. При цьому жоден військовослужбовець та цивільний працівник не постраждали.

За словами командування військової частини Збройних Сил, рівень професіоналізму та морально-психологічний стан особового складу дозволяють в повній мірі виконувати завдання за призначенням.

– Ніхто і ніколи нам не завадить виконувати конституційний обов'язок та клятву українському народові. Ми перебуваємо на своїй землі і захищаємо свою державу. Тому Бог і правда на нашій стороні, а значить Перемога за нами, - пояснив командир військової частини полковник Олег Василенко.

Усі обставини даної події вивчає слідча група Донецької прокуратури з нагляду за дотриманням законів у воєнній сфері.

Олександр Дейна.
м.Донецьк.

БОЙОВІ ВТРАТИ

У Слов'янську терористи збили український військовий вертоліт. Є загиблі

29 травня близько 12.30 поблизу міста Слов'янська Донецької області, в районі проведення АТО, було збито український вертоліт. Мі-8 Національної гвардії України, після розвантаження продуктів харчування, висадки зміни та при проведенні ротації особового складу на п'ятому блокпості, повертався у зворотному напрямку та потрапив під обстріл із лісосмуги.

В результаті події загинуло 12 чоловік – шість військовослужбовців Національної гвардії України, включаючи екіпаж гелікоптера, та шість представників спецпідрозділу МВС України. Один військовослужбовець Національної гвардії України залишився живим та перебуває у важкому стані. Серед загиблих – начальник управління бойової та спеціальної підготовки Національної гвардії України генерал-майор Сергій Кульчицький.

У відповідь на дії терористів силами АТО було здійснено артилерійський та авіаційний обстріл території, з якої вівся вогонь, в результаті група злочинців, причетних до обстрілу, була знищена.

Детальна інформація стосовно загиблих встановлюється. Також компетентними органами проводиться розслідування терористичного акту.

ПОЛЬОВИЙ ВИШКІЛ

Ліцеїсти з Острога пройшли на полігоні гарт

На Рівненщині вихованці Острозького обласного ліцею-інтернату з посиленою військово-фізичною підготовкою взяли участь в одноденному польовому табірному зборі.

Зокрема, офіцери-викладачі на загальновійськовому полігоні для близько 70 старшокласників навчального закладу провели заняття з вогневої підготовки, ознайомили з озброєнням і військовою технікою вітчизняних Збройних Сил, а також продемонстрували елементи проживання військовослужбовців в польових умовах.

– Ми щороку проводимо такі заходи, аби практично познайомити ліцеїстів з військом, - зазначив організатор польового табірного збору підполковник Ігор Тимощук. - Наші 10-класники добре засвоїли теорію в класах, і тепер час їм вийти на полігон і спробувати власні сили в обраній професії.

До слова, на полігоні якраз триває злагодження підрозділів окремої механізованої бригади, військовослужбовці якої й допомогли провести заняття. Так, ліцеїсти виконали вправи навчальних стрільб з автомата АК-74. Кожному для вогневих завдань видали по 20 набоїв. Старшокласники відвідали парк бойової техніки, де оглянули більшість зразків бронемашин Сухопутних військ ЗС України. А на базі польового табору військовослужбовців побачили як розгортається наметове містечко та організовується побут для різних категорій військовослужбовців.

Вихованці навчального закладу польовим табірним збором задоволені, адже впевнені у виборі майбутньої професії – захисника Батьківщини.

Олександр Гайн.

Арсеній Яценюк: “Якщо Росія перестане підтримувати й фінансувати терористів, ситуація на Сході України вирішиться за тиждень-два”

“Якщо Росія вийде з гри, ми вирішимо ситуацію на Сході України за тиждень чи два. Але коли Росія підтримує і фінансує терористів, надає їм доступ до української території – це створює величезні труднощі”, - наголосив Прем’єр-міністр України на Саміті з енергетичної безпеки в Берліні у середу, 28 травня.

Він підкреслив, що Україна перебуває в надзвичайно складній ситуації. За словами Арсенія Яценюка, немає єдиного інструменту вирішення проблеми: “Є низка шляхів, і ключовий шлях для нас – мати мирні переговори зі всіма, хто хоче миру і об’єднаної країни”.

Глава Уряду зазначив, що з перших днів перебування на посаді він “чітко звертався до Сходу України з тим, що Уряд захистить російськомовну меншину”: “І ми це робимо”.

Він також нагадав, що Уряд заявив про готовність провести децентралізацію влади та наділити повноваженнями місцеву владу: “Це те, чого просить народ України. Нам потрібно змінити Конституцію, і цей процес має бути всеохоплюючим”.

“Ми зробимо все, що можемо, для того, аби зберегти мир та стабільність, і щоб Україна була єдиною, об’єднаною демократичною державою”, - підкреслив він.

З іншого боку, наголосив Арсеній Яценюк, ситуація на Сході України загострюється: “Вантажівки, повні озброєння та тренованих в Росії бандитів, перетнули український кордон із боку Росії. Ми зверталися до Федеральної митної служби Росії, до російської влади блокувати кордон і не дозволяти цим бандитам перетинати кордон та загострювати ситуацію. Але вони не зробили нічого”.

Він наголосив, що ці бандити “тероризують мирне населення, вбивають невинних українців”.

Тому ще однин шлях, за словами Арсенія Яценюка, – боротися з терористами: “Це обов’язок кожної держави – захищати її громадян”.

“Закликаємо Росію і персонально президента Путіна засудити терористів, заблокувати кордон і підтримати Україну в тому, щоб зупинити терористів”, - наголосив Глава Уряду.

“Ми розуміємо, що головна мета російського режиму – знищити державу Україна. Та ми вважаємо, що президент Путін змінить свою думку. Росія підірвала глобальну безпеку, порушила Статут ООН, анексувала Крим, захопила територію незалежної держави і підтримує терористів. І Росія за це відповідальна”, - наголосив він.

Глава Уряду підкреслив, що в Україні пройшли вільні та чесні вибори Президента.

За його словами, порядок денний Уряду України - змінити Конституцію, децентралізувати державну владу, передати повноваження місцевим органам влади, змінити Бюджетний кодекс і надати українським регіонам додаткову фінансову підтримку, змінити Податковий кодекс, покращити економічну ситуацію, “розглянути будь-які питання, пов’язані з російськомовною меншиною, і інші питання, важливі для Сходу”.

“Переконаний, що новообраний Президент має такий самий або навіть ширший порядок денний. І ми дамо відповідь на будь-які легітимні питання зі Сходу, оскільки Схід - це дуже важлива частина України”, – додав Арсеній Яценюк.

Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

НАКАЗОМ МІНІСТРА ОБОРОНИ

Учасникам АТО збільшено грошове забезпечення

Наказом виконуючого обов’язки Міністра оборони України № 325 від 19 травня цього року “Про внесення змін до наказу Міністерства оборони України від 14.04.2014 № 240” установлено виплату надбавки за виконання особливо важливих завдань в розмірі 100 відсотків посадового окладу з урахуванням окладу за військовим званням та надбавки за вислугу років військовослужбовцям, які залучаються до проведення антитерористичної операції.

У зв’язку з цим директором Департаменту фінансів надано відповідне роз’яснення стосовно нарахування зазначеної надбавки. Зокрема, у ньому йдеться про те, що виплата надбавки в розмірі 100 відсотків військовослужбовцям, які залучаються до участі в АТО, провадиться з дня початку участі та триватиме включно до дня завершення участі в АТО.

Підставою для виплати надбавки є наказ командира військової частини чи відповідний наказ вищих командирів про залучення військовослужбовців, сил та засобів до участі в антитерористичної операції. У наказах зазначаються військовослужбовці, які беруть участь в АТО, та період, за який здійснюється виплата надбавки. Такий наказ видається щомісячно.

Військовослужбовцям, які вибувають одиночним порядком або у складі команди з підрозділу, який бере участь в АТО, виплата винагороди в розмірі 100 відсотків припиняється з наступного після вибуття дня. Зазначена норма не стосується військовослужбовців, що вибули в службове відрядження в інтересах антитерористичної операції.

АВІАБУДУВАННЯ

Maximus Air заинтересован в сотрудничестве с “Антонов”

На имя Президента – Генерального конструктора ГП “Антонов” Д.С.Кивы получено письмо от Генерального директора авиакомпании “Maximus Air” (ОАЭ) Мухемеда Аль Куассими (Mohamed Al Qassimi). Он дал высокую оценку работе коллектива “Антонов” за оперативное и качественное выполнение технического обслуживания самолета Ан-124-100 этой авиакомпании.

В частности, в письме говорится: “благодаря высокому уровню сотрудничества между нашими компаниями, все препятствия и сложности были преодолены, и наш самолет улетел с аэродрома вашего предприятия в точном соответствии с датой, установленной нами в условиях контракта.

Такие достижения являются значимыми в любом случае, но с учетом сложившейся в Украине ситуации это была действительно выдающаяся работа. Мы также считаем, что это является еще одним примером того, насколько высокий уровень поддержки заказчика обеспечивает “Антонов”. Мы очень ценим сотрудничество на основе таких стандартов, особенно в это трудное время.

Мы рады сообщить вам о заинтересованности в расширении сотрудничества и совместной деятельности с вашей глубокоуважаемой организацией”.

Удовлетворение сотрудничеством с “Антонов” выразил и директор “Maximus Airlines” Вамид Аль Каби – один из директоров компании “ Maximus Air”. Высказывая свою оценку существующему взаимодействию, он сказал: “На ГП “Антонов” работает хороший коллектив умных конструкторов – настоящих знатоков своего дела. Надёжные деловые отношения, сложившиеся между двумя нашими компаниями, важны как для Украины, так и для Арабских Эмиратов”.

Пресс-служба ДП “Антонов”.

1 ЧЕРВНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

Справжній подарунок

Зовсім недавно, вечорами та у минулу неділю, техніку групи підготовки та регламенту тренажерів Старокостянтинівської авіаційної бригади прапорщику Василю Зайшлому активно “допомагали”. Обліпивши щільним кільцем зацікавлені маленькі мешканці військового гуртожитку, що на території військової частини, спостерігали, як він вкопує на дитячому майданчику біля гуртожитку якісь колеса в землю, міркували: “Що ж з цього буде?”

Дитяче скандування “Дя-ку-є-мо!!!” тричі почув втомлений після завершення дитячої машинки прапорщик Василь Зайшлий. Зніяковівши, ледве стримуючи сльози, він зрозумів, що його творча праця не залишилася поза увагою. А від уваги дорослих, любові, виховання залежить доля дітей. І якщо ми будемо ростити їх у добрі, змалечку оточимо їх любов’ю, вони змінять наше життя на краще!

Розмальовані в різні кольори веселі танк, пушка, мотоцикл, машина, намальовані “Класікі” - все це з’явилось прямо посеред майданчику та стало дуже гарним доповненням до вже створених силами батьків і військовослужбовців роти матеріального забезпечення гойдалки, гірки, баскетбольного майданчика та пісочниці, але ще треба було наповнити її піском. Але світ не без добрих людей! На прохання мешканців гуртожитку вирішити це питання відгукнувся не байдужий колектив Старокостянтинівської колійної машинної станції служби колії Південно-Західної залізниці (начальник Д.Кравчук, його заступник Ю.Федорчук), надавши спонсорську допомогу у вигляді 1 куб.м піску для обладнання дитячого майданчика. За такий благодійний вчинок висловлюємо всьому їхньому чуйному колективу щирі слова вдячності від матерів, батьків, та, звичайно, від малюків! Вони переконались, що дітям готові допомагати не тільки їх батьки, але й інші люди, і доброта зустрічається не тільки в казках.

Таким чином, подарунок дітям військового гуртожитку вдалось підготувати до 1 червня, Міжнародного дня захисту дітей. Ця дата, до речі, співпадає з Днем заснування Старокостянтинівської авіаційної бригади. Дітям тепер буде де весело та разом з цим активно провести час на свіжому повітрі, що сприятиме їх фізичному розвитку.

Тож давайте зігрівати теплом і любов’ю кожне дитяче серце, об’єднувати зусилля заради майбутнього, і тоді маленькі громадяни виростуть достойними людьми й неодмінно стануть гордістю України.

Ірина Колонтай.

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

Бойові літаки будуть відремонтовані

На Державному підприємстві “Львівський державний авіаційно-ремонтний завод” розпочався ремонт двох винищувачів МіГ-29 Повітряних Сил Збройних Сил України.

Це стало можливим завдяки зміні ставлення керівництва держави до реального зміцнення боєздатності Збройних Сил України. На заводі кажуть, що попереднє керівництво Міністерства оборони України для підвищення бойового потенціалу країни з більшістю авіаційно-ремонтних підприємств в 2012 році уклало угоди на ремонт дуже значної кількості озброєння та військової техніки. Спершу така ситуація неабияк втішила заводчан. Бо й вони мали перспективну роботу, й армія мала б наростити свій бойовий потенціал. При цьому було обіцяно здійснювати поетапне фінансування всіх робіт по мірі їх виконання.

У військовому відомстві встановили дуже жорсткий контроль за виконанням замовлень, але жодного контролю за їх реальним фінансуванням, напевно, і не передбачалось. Жодної копійки за ремонт літаків тоді так і не надійшло. Відтак, підприємства для виконання своїх зобов’язань вичерпали всі свої обігові кошти, а також змушені були брати кредити в банківських установах. Це створило величезні фінансові проблеми. Нестача коштів призвела й до соціальної напруженості в колективах. Чимало підприємств опинились на межі банкрутства.

– Початок 2014 року став для заводу багатообіцяючим. Спочатку Міністерство оборони України сплатило заборгованість за виконані в попередні роки роботи на загальну суму понад 50 млн гривень, а в травні цього року уклало з підприємством договір на ремонт двох літаків МіГ-29. В угоді передбачено авансове фінансування робіт. Літаки вже доставлені на підприємство, – розповідає головний інженер – перший заступник директора заводу Роман Качмар.

Технологічний цикл ремонту літаків триватиме до кінця року. До роботи над цими крилатими машинами залучать понад шістсот фахівців заводу.

Спершу через великі ворота з боку аеродрому бойовий винищувач потрапляє в цех розборки.

– Підготовка літака до ремонту – це дуже велика робота, – розповідає робітник цеху з 44-літнім стажем Михайло Каспряк. – Спершу ми знімаємо п’ять складових частин літака, після цього – тридцять технологічних відсіків, в яких безліч деталей. Кожну з них маркують, присвоюють їй так звану бирочку. Також необхідно зняти все лакофарбове покриття, а потім начисто вимити й висушити всі частини планера. Після цього за роботу беруться фахівці з дефектації. Вони скрупульозно оглядають кожний сантиметр поверхні, маркером позначають місця, над якими треба працювати. І це лише початок, тож не дивно, що ремонт літака триває так довго.

В сімох цехах заводу фахівці виконують ремонт планера та агрегатів, зйомних вузлів та деталей, радіоелектронного обладнання, авіаційного обладнання та озброєння. За всією роботою уважно спостерігають представники замовника – Міністерства оборони України.

– Ми відповідаємо за те, щоб усе було виконано бездоганно, – розповідає начальник головного військового представництва Павло Ракул, – перевіряємо відремонтовані вузли і агрегати. Контролюємо всі етапи ремонту. Є надія, що в цей тяжкий час Міністерство оборони України значно посилить потенціал нашої армії. Великі замовлення має не тільки Львівський, а й Луцький ремонтний завод “Мотор”, Чугуївський авіаційно-ремонтний завод. Замовлення від армії отримав також Львівський радіоремонтний завод. Його специфіка – прилади для систем протиповітряної оборони.

Завершується ремонт складанням винищувача, фарбуванням, перевіркою всіх систем під струмом та при запущеному двигуні. Після закінчення всіх наземних перевірок льотчик-випробувач виконує два польоти на відремонтованому літаку. Якщо усе працює бездоганно, винищувач направляється на аеродром постійного базування.

Додатково до цих двох літаків найближчим часом буде укладено договір на ремонт ще одного літака МіГ-29, а після затвердження Державного оборонного замовлення Міністерство оборони України планує ще до кінця цього року замовити у ДП “Львівський державний авіаційно-ремонтний завод” модернізацію винищувача МіГ-29 до МіГ-29 МУ1 (модернізований український перший варіант). Це дозволить покращити тактико-технічні характеристики (навігація, бойовий потенціал тощо) літака на тридцять відсотків.

Головний інженер заводу Роман Качмар зазначає, що підприємство може ремонтувати для вітчизняних Повітряних Сил ЗС України більше десятка літаків на рік. Однак головною умовою, котра забезпечить реалізацію цієї можливості, є постійна та ритмічна робота всіх підрозділів заводу впродовж тривалого часу. Це стане можливим лише при укладанні довгострокових (на 2-3 роки) контрактів за державним оборонним замовленням.

– Ми не зможемо одномоментно прийняти і запустити в ремонт одразу всі літаки, бо працюємо за принципом конвеєра, – пояснює Роман Васильович, – але можемо приймати по одному літаку щомісяця. Для цього, безумовно, необхідно внести відповідні зміни в діюче бюджетне законодавство. Це не просто, але якщо ми хочемо реально підвищити обороноздатність наших Збройних Сил, то це, на наш погляд, має бути пріоритетним завданням для наших законотворців.

Вартість усіх робіт, згідно із угодою, є конфіденційною інформацією. Однак у “Віснику державних закупівель” повідомлено, що для ремонту двох літаків МіГ-29 з державного бюджету виділено 108,62 млн гривень. З них 40 млн гривень піде на перший ремонт двох літаків МіГ-29 на Державному підприємстві “Львівський державний авіаційно-ремонтний завод”.

Решту – 68,62 млн грн – отримає Державне підприємство “Луцький ремонтний завод “Мотор” за капітальний ремонт авіаційних двигунів.

Свою бездоганну репутацію Львівський авіаційно-ремонтний завод підтвердив впродовж семи десятиліть роботи з замовниками з декількох десятків країн світу. Заснований 15 жовтня 1939 року у Львові. На заводі працює майже тисяча працівників. Очолює цей колектив Олександр Кравчук. На сучасному етапі підприємство співпрацює з 22 країнами світу. Визнання на міжнародному рівні підтверджує сертифікація системи якості заводу згідно з вимогами міжнародного стандарту ISO 9002. В останні роки саме іноземні замовлення дозволили підприємству залишитись на світовому ринку озброєння. В певні роки закордонні партнери на сто відсотків формували портфель замовлень заводу. Зараз львів’яни сподіваються на зміну цієї тенденції.

– Для нас оптимально працювати за принципом “50 на 50”, – зазначає головний інженер підприємства Роман Качмар.

Літаків, що потребують ремонту, в Повітряних Силах Збройних Сил України вистачає. Це усі бойові винищувачі, які зараз повертаються з Криму, та з інших авіаційних бригад.

Владислав Назаркевич.
“Крила України”.
Фото автора.

НА ВІРНІСТЬ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДУ

У "Старконі" присягнули військовозобов'язані

В різних державах, в різні часи були різними зміст і порядок прийняття Військової присяги, але суть і значення цього акту всюди були однакові: це була клятва воїнів на вірність своєму народові, своїй Вітчизні.

24 травня настав знаменний день і для військовозобов'язаних Старокостянтинівської авіаційної бригади, які пов'язали свою долю зі службою у Збройних Силах України – день складання Військової присяги на вірність українському народові.

Цей урочистий захід відбувся на аеродромі за участю керівного складу військової частини, батьків військовозобов'язаних та особовим складом підрозділу роти охорони.

– Шановні воїни! Звертаю Вашу увагу на ті слова Військової присяги, які ви урочисто промовите перед своїми рідними, близькими, перед своїм військовим колективом. Хай вони ніколи не стираються з вашої пам'яті! – наголосив командир бригади полковник Микола Коваленко перед початком прийняття присяги.

Військовослужбовці мовою клятви присягли: "Завжди бути вірним і відданим українському народові; ... обороняти Україну; ... ніколи не зрадити Українському народові". Святі слова відданих своїй державі громадян.

Тепер вони долучилися до когорти воїнів-патріотів, якими завжди славилась наша Батьківщина, які були і є яскравим прикладом військової звитяги та сумлінного служіння Вітчизні.

Народ всіляко шанує і прославляє своїх героїв, які з ризиком для здоров'я і навіть ціною власного життя в мирні чи воєнні часи виконували та виконують свої завдання, залишаються вірними Військовій присязі, своїй Вітчизні, своєму народові. Впевнена, неодмінними атрибутами новоспечених військовослужбовців нашої бригади стануть чоловіча мужність, відданість, здатність зі зброєю в руках захищати матерів і сестер, боронити свою рідну землю.

Міцного здоров'я Вам, успіхів, наснаги та мирного неба над головою!

Ірина Колонтай. м. Старокостянтинів.

ПРИЗОВ "ВЕСНА-2014"

Тернопільщина відправить до армії 1250 юнаків

У військових комісаріатах Тернопільщини повним ходом йдуть заходи щодо відновлення призову на строкову службу до лав Збройних Сил та інших військових формувань України. Під час весняно-літньої призовної кампанії 2014 року з області до армії відправлять 1250 юнаків. Про це повідомив заступник начальника відділу комплектування та призову Тернопільського обласного військового комісаріату майор Петро Сирко.

Вже 29 травня з обласного збірного пункту буде відправлена перша партія молодого поповнення.

– Загалом на строкову службу до лав Збройних Сил України призвуть 845 осіб, до Національної гвардії України – 350 та Державної спеціальної служби транспорту – 55 юнаків, – повідомив майор Петро Сирко.

Також офіцер зазначив, що одна з головних вимог весняного призову – не допустити відправлення до військових частин призовників, які не придатні для служби за станом здоров'я.

Весною-літом на строкову військову службу з Тернопілля призвуть юнаків 1989-1996 років народження, яким до дня відправки у військові частини виповнилося 18 років і які не мають права на відстрочку або втратили його.

Призов на строкову військову службу до Збройних Сил та інших військових формувань України відновлено на підставі Указу в.о. президента України "Про заходи щодо підвищення обороноздатності держави". В Указі зазначається, що у 2014 році має бути проведено призов "на строкову військову службу до Збройних Сил України та інших військових формувань України придатних за станом здоров'я до військової служби в мирний час громадян України чоловічої статі, яким до дня відправлення у військові частини виповнилося 18 років, та старших осіб, які не досягли 25-річного віку і не мають права на звільнення або відстрочку від призову на строкову військову службу".

Призов триватиме до 31 липня. Забезпечуватимуть призовну кампанію в регіоні Тернопільська обласна та 16 районних призовних комісії.

Василь Лабай. Фото автора.

ДОПОМОГА

20 000 гривень – на взуття для батальйону територіальної оборони на Рівненщині

Комітет сприяння підприємницькій діяльності та розвитку малого і середнього бізнесу Громадської організації "Координаційна громадська рада" передав батальйону територіальної оборони Рівненської області 100 пар черевиків з високими берцями.

– Взуття відповідає встановленому у Збройних Силах України зразку форми одягу і є зручним елементом екіпірування особового складу. Наша військова частина якраз в процесі комплектування, а тому сподіваюся, що завдяки небайдужим людям до початку бойового злагодження військовослужбовці отримають усі види забезпечення, – зазначив командир батальйону територіальної оборони полковник Олександр Цись.

Представник доброчинців Олег Філюк розповів, що вирішили з товаришами підтримати військову частину добровольців з Рівненщини, адже знають, що зараз держава в першу чергу забезпечує військових в районах виконання завдань. Тому таким формуванням часто допомагають меценати і місцеві громади.

– Я попросив друзів і однодумців не стояти осторонь оборони України, і кожен пожертвував хто скільки міг, – розповів Олег Філюк. – Загалом ми зібрали понад 20 000 гривень. Керівництво Рівненського обласного військового комісаріату підказало, що варто закупити взуття, яке нам оперативно пошили на одному з підприємств у Сумській області.

Підприємці наголошують, що це далеко не остання допомога. Так, вони знову збирають гроші на взуття, інші необхідні речі.

Нагадаємо, минулого тижня близько 300 комплектів польової військової форми для батальйону територіальної оборони подарували представники однієї з всеукраїнських політичних сил.

Олександр Гайн. м.Рівне.

НА СХОДІ УКРАЇНИ

На блокпостах отримали допомогу від харків'ян

Військовослужбовці, що несуть службу на блокпостах на сході держави, отримали чергову гуманітарну допомогу від патріотично налаштованих харків'ян.

Мікроавтобус з гуманітарною допомогою розвіз вантаж, який був зібраний мешканцями Харкова, а також приватними підприємцями, на декілька блокпостів, що знаходяться у визначених районах. Саме на цих блокпостах несуть чергування військовослужбовці батальйону територіальної оборони, що були призвані Харківським військовим комісаріатом.

– Дуже приємно, що про нас турбуються і намагаються будь-яким чином полегшити та покращити умови нашого перебування в цьому регіоні. Також нам допомагають місцеві мешканці навколишніх міст та сіл. Однак на сьогодні існує й гостра проблема у відсутності бронежилетів та засобів зв'язку, – розповів один з військовослужбовців батальйону.

Серед речей першої необхідності були привезені спальні мішки, засоби особистої гігієни, декілька біноклів тощо. Також військових забезпечили військовою та цивільною пресою.

Слід зазначити, що вже найближчим часом планується доставити на блокпости ще одну партію бронежилетів та портативних радіостанцій, придбаних одним з приватних підприємців Харкова.

Дмитро Чалий. м.Харків. Фото автора.

Віддав життя заради миру

На Вінниччині поховали військовослужбовця Збройних Сил України – солдата Біду Євгена Миколайовича, який віддав своє життя за мир та незалежність України.

Юнак проходив службу в окремій механізованій бригаді оперативного командування "Північ" Сухопутних військ Збройних Сил України, підрозділ якої виконує бойове завдання в рамках антитерористичної операції у східних регіонах України. 22 травня у бою з терористами ворожа куля обірвала життя Євгена.

Провести в останню путь свого земляка, патріота, друга, товариша, який одним з перших прийшов до військкомату, почувши заклик про часткову мобілізацію, прийшли сотні подолян – односельчани, студенти профтехучилища, з якими навчався Євген, співробітники охоронної структури, в якій після проходження військової строкової служби, він працював, представники державних органів влади та військових частин Вінниччини.

– У цей скорботний день ми схиляємо голови перед пам'яттю нашого земляка, бойового побратима, справжнього героя, який поклав своє молоде життя ім'я миру в нашій державі. Висловлюємо співчуття в родині загиблого військовослужбовця, – наголосили присутні.

Поховали військовослужбовця Євгена Біду на центральній алеї сільського кладовища з усіма військовими почестями.

Сергій Фурдик. м.Вінниця.

29 ТРАВНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ МИРОТВОРЦЯ

Шановні воїни-миротворці, військовослужбовці, працівники та ветерани Збройних Сил України!

Цього року Україна відзначає 22 роки з початку своєї участі у міжнародній миротворчій діяльності. Весь цей час військовослужбовці Збройних Сил України у складних, а нерідко й екстремальних умовах гідно виконували свою почесну і благородну місію далеко від Вітчизни, підвищували авторитет держави на міжнародній арені, забезпечували її визнання як впливового суб'єкта в системі європейської і світової безпеки.

За 22 роки більше 40 тисяч синів України набули унікального досвіду, доклавши зусиль для встановлення миру і спокою на планеті. 712 українських військовослужбовців продовжують виконувати завдання в 11 міжнародних операціях під проводом ООН, ОБСЄ і НАТО та у складі спільних миротворчих сил у 8 країнах світу.

Сьогодні, у непростий для України час, військовослужбовці з досвідом миротворчої діяльності мужньо і професійно виконують завдання в ході антитерористичної операції на Сході України. Схиляю голову перед героями-миротворцями, які загинули, виконуючи військовий обов'язок. Український народ пам'ятає їх поіменно і ніколи не забуде їхнього подвигу.

Шановні миротворці!

Сердечно вітаю зі святом усіх, хто брав участь і зараз виконує завдання з підтримки миру в миротворчих операціях під егідою ООН та інших міжнародних організацій.

Бажаю вам щастя, здоров'я і мирного неба над головою. Нехай ваші високі професійні та моральні якості, бойовий досвід завжди надійно служать ідеалам гуманізму та справі захисту життя людей!

В. О. Міністра оборони України генерал-полковник Михайло Коваль.

Особовий склад 56-го окремого вертолітного загону Місії ООН у Ліберії щиро вітає усіх військових, які мають відношення до миротворчої діяльності в гарячих точках планети

Активна участь України та її Збройних Сил в процесах міжнародного співробітництва значно підвищує авторитет нашої держави на світовій арені, забезпечує визнання її як впливового лідера у перспективних системах безпеки. Українських миротворців неодноразово нагороджували теплими словами вдячності та похвали за виконану роботу в країнах Африки, Центральної Європи та на Близькому Сході. Беручи участь у врегулюванні міжнародних конфліктів, надаючи необхідну допомогу бідним країнам для їхнього розвитку, Україна на практиці підтверджує гуманістичні засади своєї зовнішньої політики та військового професіоналізму.

На жаль, сьогодні світ зіштовхнувся з іще одною небезпекою – тероризмом. Маємо наочний приклад, коли традиційні методи боротьби зі злочинністю та вчинками безлюдяності стали безефективними.

Миротворча діяльність нашої держави – це величезний внесок в підготовку висококваліфікованих та професійних військовослужбовців її Збройних Сил. Кожного року Україна направляє в гарячі точки своїх миротворців, які виконують завдання за призначенням під егідою ООН та НАТО. Там вони здобувають неоціненний досвід та кваліфікацію, які так зараз необхідні під час проведення антитерористичної операції на сході України.

Особовий склад 56-го вертолітного загону переконаний, що усі військові – учасники АТО – це справжні миротворці, які ціною власного життя захищають нашу державу та її народ.

– Ми вболіваємо за наших колег по зброї та готові допомогти їм у будь-яку хвилину, – йдеться у зверненні. – Сьогодні ми робимо велику справу – творимо мир для людей. Зі святом, миротворці!

Національний контингент у ДР Конго готується до чергової ротації

Військовослужбовці 3-ї ротації 18-го окремого вертолітного загону Місії ООН у ДР Конго після дев'яти з половиною місяців перебування на Африканському континенті завершують свою миротворчу місію.

3-я ротація національного контингенту у ДР Конго розпочалась у серпні минулого року фактично на піку протистояння між урядовими військами, які підтримували сили ООН, та незаконними збройними формуваннями. Згідно зі стабілізаційними повноваженнями та за наказом керівництва Місії українські військові фактично з перших днів перебування брали участь у бойових операціях. Інтенсивність польотних завдань із застосуванням авіаційного озброєння була надзвичайно високою і, за оцінками штабу бригади "Північне Ківу" (куди входить 18-й овз), дуже ефективною.

Льотчики загону виконували складні і небезпечні завдання із розгортання (переміщення) особового складу бригади силового втручання Місії ООН, у безпосередній близькості до лінії бойового зіткнення з бойовиками. Крім того, українські гелікоптери залучались до повітряної розвідки важкодоступних районів, авіаційного супроводу, демонстрації сили тощо.

Значне робоче навантаження лягло і на екіпажі військово-транспортних вертольотів Мі-8, кількість яких ще на початку ротації було збільшено до чотирьох. Враховуючи, що зона відповідальності українського загону – це, в основному, високогір'я (від 1200 до майже 2000 метрів над рівнем моря), злітно-посадкові майданчики були досить не простими. Мінливі погодні умови та складна воєнно-політична ситуація в країні вимагали від льотчиків максимальної майстерності.

Загалом за 3-ю ротацію показники із нальоту та вантажно-пасажирські перевезення значно перевищили попередників. Так, за час перебування у цій африканській країні було виконано понад 2,5 тисячі польотів із загальним нальотом понад 2840 годин (майже 177 годин на одного льотчика). Перевезено 674 322 кілограми вантажу та 9124 пасажири. Використано 800 некерованих авіаційних ракет та 1347 набоїв до авіаційної гармати ГШ 2-30.

Одночасно велика відповідальність покладалась на авіаційно-інженерну службу загону, військовослужбовці якої обслуговували повітряні судна в умовах інтенсивних польотів, екваторіального клімату та постійного африканського пилу. Саме в період 3-ї ротації, для вдосконалення цього процесу, на базі одного з таборів контингенту "Бунія" була створена база регламентних робіт.

Ще одним досягненням за ротацію стали навчально-тренувальні польоти із відпрацюванням елементів повітряних атак по наземних цілях вночі, які були у ДР Конго проведені вперше.

Незважаючи на щоденні польоти, бойову обстановку навколо табору, активно проводились і роботи щодо облаштування приміщень та території. Здійснено ремонт їдальні загону та нового капітального приміщення, яке передали сусіди по Місії. Вдосконалені житлові приміщення та спортивний майданчик тощо.

– Вважаю, що загін і наш колектив в цілому успішно виконав покладені державою і Місією ООН завдання, – розповідає командир 18-го овз льотчик-снайпер полковник Андрій Когут. – Скажу відверто, у стислі терміни налагодити узгоджену бойову роботу людей, які прийшли із різних частин, не просто. Проте нам це вдалось. Офіцери, прапорщики, сержанти і солдати за майже 10 місяців стали колективом однодумців – чітко злагодженим механізмом, від якого залежить результат в цілому. Від себе особисто хочу подякувати нашим військовослужбовцям за їхню витримку, розуміння важливості тих завдань, які покладались на загін. Без кожного з вас успішна робота була б неможлива. Сподіваюсь, ваш досвід та професіоналізм буде гідно оцінений у Збройних Силах України.

Анатолій Стельмах. ДР Конго.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

На вогневому рубежі

Військовослужбовці 56-го окремого вертолітного загону національного контингенту Місії ООН у Ліберії продовжують виконувати завдання за призначенням в африканській країні. Належна бойова підготовка, а саме – практичне виконання стрільби зі стрілецької зброї, є одним з важливих елементів під час служби в міжнародних миротворчих місіях та операціях.

На військовому стрільбищі пакистанського штурмового загону черговий раз відбулись вправи навчальних стрільб українських військових з пістолета Макарова та автомата Калашникова. До виконання вогневих нормативів залучалися військовослужбовці взводу охорони, а також офіцери управління вертолітного загону.

– Згідно із планом бойової підготовки, практична стрільба в українських миротворців проводиться раз на місяць, – повідомив начальник штабу вертолітного загону полковник Євген Бородулін. – Командування частини намагається залучати якомога більше особового складу на військове стрільбище, адже вправне володіння стрілецькою зброєю – запорука успіху в бойових умовах.

За результатами стрільби полковник Бородулін визначив кращого "снайпера" та оголосив подяку за успішне виконання вогневого нормативу. Ним став стрілець взводу охорони молодший сержант Євген Данильченко.

Віктор Ануфрієв. Ліберія. Фото автора.

ВИБОРИ-2014

Як українські миротворці Президента обирали

Цього року більше пятисот військовослужбовців вітчизняних Збройних Сил обирали Президента України за кордоном. В основному, це миротворці, котрі виконують завдання з підтримки миру в Африці та на Балканах. Мені ж пощастило на власні очі побачити, як саме проходять вибори гаранта української Конституції в спекотній Ліберії, а саме, яким було волевиявлення військових 56-го окремого вертолітного загону сил Місії ООН.

Сьома ранку. Містечко Робертсфілд. В базовому таборі українських вертолітників вже кипить робота: хто закінчує останні приготування на виборчій дільниці, а дехто збирається на аеродром. Уже ближче до восьмої години до місця виборів приходять перші бажаючі проголосувати за свого кандидата в Президенти України. З вікна дільниці пронизується відчутний смак заварної кави. Голова виборчої дільничної комісії, заступник командира загону по роботі з особовим складом підполковник Михайло Шур відчинив двері та пропустив "першоприходців".

В кімнаті для виборів все обладнано та розміщено так, як того вимагають керівні документи та нормативні інструкції. На стіні висить документація для виборців, а також правила і порядок голосування. Кабінки для волевиявлення громадян розміщені в кутку приміщення, посередині – скринька для бюлетенів.

– Кілька днів тому кожен військовослужбовець вертолітного загону отримав запрошення на позачергові вибори, – повідомив підполковник Шур. – Крім того, запрошення отримали й українські військові спостерігачі та представники поліції.

За столами сидять члени виборчої комісії – всього 12 чоловік. "Миротворчий пролетаріат" по черзі пред'являє посадовцям український службовий паспорт, звіряє свої дані у загальному списку виборців, робить підписи і, зрештою, бере свій бюлетень та прямує до кабінки. Цікаво те, що практично ніхто більше трьох хвилин не затримувався наодинці з документом. Галочка лягла на папір досить швидко – миротворці явно визначилися зі своїм лідером заздалегідь.

Цьогоріч були й такі, хто перший раз в житті голосує. Та більшість тих, хто не вперше обирає майбутнє для себе та своїх дітей.

– Я за стабільність, мир та спокій в країні, – ділиться враженнями заступник командира вертолітного загону з аеродромно-технічного забезпечення підполковник Віталій Дворський. – Впевнений, що наш народ гідний достойного життя, нормальних пенсій та зарплат.

– Україна повинна стати сильною державою європейського зразка, – говорить телефоніст-лінійний наглядач прапорщик Олександр Данилюк. – Наше майбутнє – в наших руках, і ніхто крім нас його не змінить.

Голосування завершилось ближче до сьомої вечора, та дільниця зачинила свої двері о 20-й, як і належить. Виборча комісія почала підрахунок голосів, заповнювала акти та протоколи, підбивала підсумки напруженого робочого дня. Головуючий констатував: "порушень та зривів під час виборів Президента України не було".

Миротворці впевнені, як би хто не проголосував, за кого б не віддав свій голос – та він врахований і спрямований на рішучі зміни. Їх чекають не лише військові, їх чекає вся держава, весь український народ. Адже разом ми сила, ми – Єдина країна!

Віктор Ануфрієв. Фото автора.

Вісті з ХУПСу

"Кожедубівці" збільшують години нальоту

Курсанти-випускники льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба (ХУПС) успішно збільшують свій наліт в рамках проведення цьогорічної льотної практики.

Так, практичний вишкіл "кожедубівців" відбувається на аеродромі одного з авіаційних з'єднань із залученням літаків типу Л-39 "Альбатрос", Ан-26 та вертольотів Мі-8МТ.

За словами командування вищого вишу, з моменту початку льотної практики у квітні кожен із майбутніх льотчиків-винищувачів у середньому має по 16 годин перебування у небі на Л-39 "Альбатрос". При цьому, вже після чотирьох тижнів польотів з інструкторами, майбутніх офіцерів допустили до самостійного керування літаком. У попередні роки термін для виходу на цей рубіж майстерності був значно більшим. Льотчики-інструктори пояснюють це тим, що наприкінці льотної практики четвертокурсники повинні сісти вже у крісла бойових літаків.

Льотні показники майбутніх військових пілотів транспортної авіації, військових штурманів та вертолітників трохи відстають від колег по курсу. Проте, командування авіаційного вишу прогнозує, що їхні підлеглі отримають усю необхідну кількість нальоту, аби по випуску виконати у повному обсязі програму льотної підготовки у славетному вищі та стати в дружній стрій пілотів Збройних Сил.

Льотна практика у випускників ХУПС триватиме до кінця літа. Після цього, хлопці приступлять до здачі державних іспитів і наприкінці вересня поточного року отримають дипломи про закінчення університету.

Дмитро Горбунов. м.Харків.
Фото Дмитра Чалого.

Комусь долею судилося літати, а комусь – безпеку неба оберігати

Слова відомої авіаційної пісні "... Мне сверху видно все – ты так и знай..." військовослужбовці однієї із зенітно-ракетних частин небезпідставно вважають такими, що у повній мірі стосуються характеру та специфіки завдань, що виконує їхній підрозділ. З тією лише різницею, що об'єкт їхньої уваги – простір не земний, а небесний. Точніше – його безпека.

Тому і вдень, і вночі несуть свою бойову варту воїни-зенітники задля того, щоб небесна синь над нами залишалась мирною. І знаходяться вони завжди на передньому краї оборони, незалежно від географічної або воєнної складової виконання частиною завдань за призначенням. А підтверджують це вартові неба високою виучкою, сумлінністю, відданістю своїй справі та постійною готовністю за будь-яких умов чітко та якісно виконати свої обов'язки. Зокрема, і у нинішній складній воєнно-політичній обстановці, військовослужбовці частини з честю несуть бойове чергування у відриві від основного місця дислокації у визначених регіонах України.

Серед них – і окремий зенітно-ракетний дивізіон, яким командує підполковник Олег К. Підрозділ, якому серед інших судилося подолати найбільшу від рідної домівки відстань, щоб стати надійним щитом забезпечення життєдіяльності стратегічного об'єкта на Сході країни. І його бойові розрахунки є сьогодні важливим фактором забезпечення миру та безпеки держави.

– Передислокація підрозділу та розміщення у польових умовах пройшли у звичному режимі, – зазначив заступник командира дивізіону з виховної роботи майор Юрій Ф., – адже досвід виконання поставлених завдань за призначенням у подібному форматі ми вже маємо у достатній мірі. Процес облаштування позицій, розміщення військовослужбовців та забезпечення соціально-побутових умов пройшли без особливих ускладнень. До виконання завдань несення бойового чергування дивізіон приступив за графіком. Морально-психологічна налаштованість особового складу – висока, кожен військовослужбовець підрозділу до виконання службових обов'язків ставиться з розумінням та високою відповідальністю. Тим більше, що у підрозділі проходить службу певний відсоток строковиків, зокрема і тих, хто підлягає звільненню у запас. Але усі хлопці у нинішніх умовах являють приклад сумлінності та взірцевості. І це є найкращим екзаменом і на професійну зрілість, і на громадянську свідомість.

– Так, одним із головних показників якості несення бойового чергування – це чітка і злагоджена робота кожного члена бойового розрахунку, – продовжив думку свого колеги заступник командира зенітно-ракетної батареї майор Денис П. – Офіцер, контрактник, військовослужбовець строкової служби – усі повинні бути єдиним злагодженим організмом. І тут мало бути фахівцем лише своєї справи, у потрібний час необхідно проявити хист і в іншій спеціальності. Тому серед головних завдань перед командуванням частини та підрозділів є забезпечення максимальної взаємозамінності, що забезпечить і максимальний коефіцієнт корисної дії екіпажів та розрахунків. І з огляду на те, що керівництвом країни прийнято рішення поновити призов на строкову військову службу, усе ж хочеться зауважити, що один рік – дуже стислий строк для того, аби зробити з учорашнього цивільного висококласного спеціаліста. Та якщо навіть це і досягається, часу для практичного використання набутих знань та навичок залишається дуже мало. Тому досвід старших поколінь офіцерів і контрактників тут нам вважається безцінним.

Вони дуже різні за статурою та характерами, поглядами та уподобаннями, звичками та світосприйняттям. Веселі та поміркували, неговіркі та комунікабельні. Але усі по-однаковому зосереджені та підтягнуті. І по формі, і внутрішнє. Про це свідчать і чистота та доглянутість бойової техніки й польового містечка, і чітко налагоджена внутрішня та патрульна служба, і та упевнена робоча неквапливість, яка при потребі вибухне миттєвою реакцією розрахунків на бойовий сигнал тривоги. Але що робить їх унікальними – це неперевершена здатність на віддаленні від рідної оселі максимально адаптуватись до умов існування, використовуючи і досвід, і уміння, і справжню солдатську кмітливість. Яскравий тому приклад – старшина дивізіону старший прапорщик Андрій Атаман. Серед багатьох його достоїнств – багаторічної бездоганної служби, професійного та життєвого досвіду та мудрості, не останнє місце займає і талант справжнього господаря. Адже одна справа – забезпечити ведення речового та продовольчого господарства підрозділу в польових умовах, і інша – в цих же умовах організувати допоміжне харчування особового складу. Мабуть, не мене одного із числа гостей дивізіону вразили численні рядки зеленої цибульки та іншої городини, які рівними рядками прикрасили одноманітний військовий пейзаж. Гордість Андрія Атамана і добротний погрібець, в якому зберігається "стратегічний" та вітамінний продуктовий запас від шефів та усіх небайдужих громадян. Саме з такими старшинами, як то кажуть, можна "варити кашу" і у прямому, і у переносному значенні.

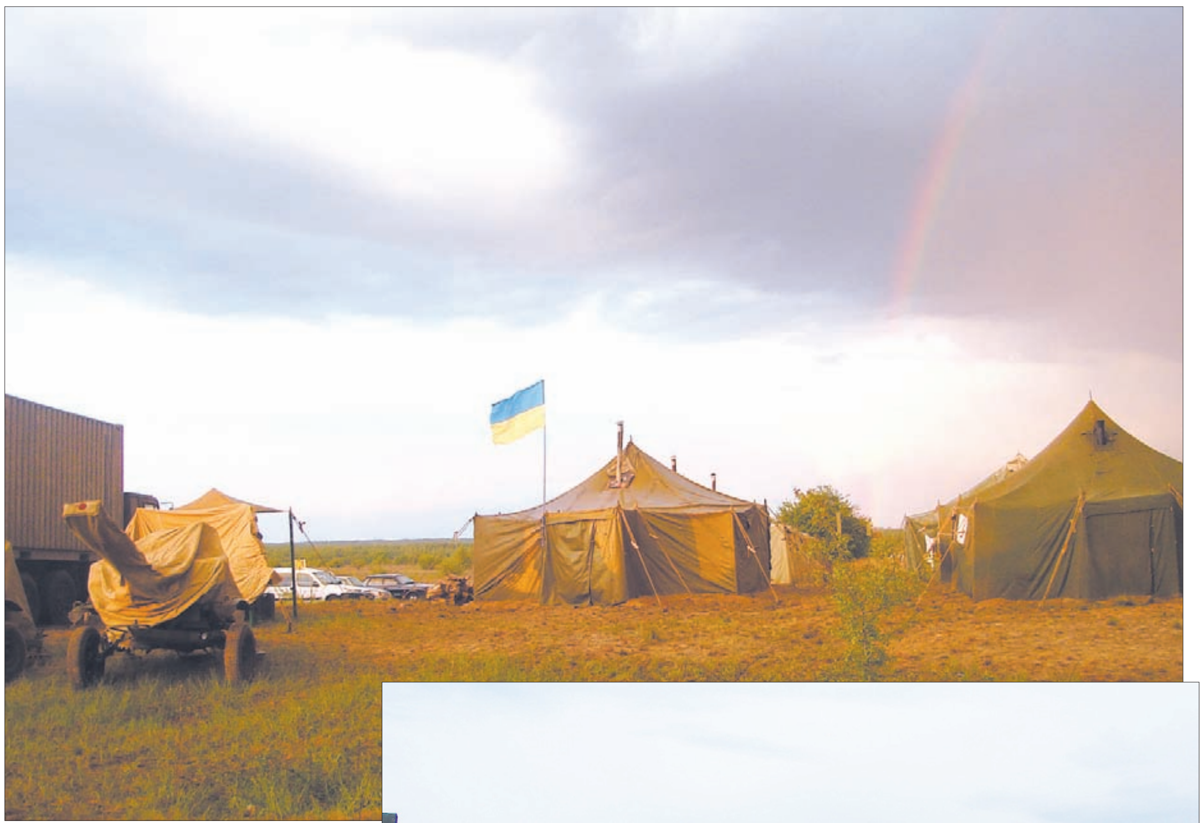
Звісно, за будь-яких обставин кожен з воїнів-зенітників продовжує залишатись сином та батьком, другом та побратимом для тих, і рідних, і близьких, хто залишився вдома. Зрозуміло, що лише телефонним або поштовим зв'язком розлуки не скоротити, але це теж є певною перевіркою і почуттів, і характерів. Крім того, відчути нерозривний зв'язок з родинами допомагають і регулярні відвідини підрозділу їхніми земляками, які окрім палких привітань з рідної домівки доправляють воїнам дивізіону додаткове харчування, обладнання, добре слово служителів Церкви. Це, за словами особового складу, додає і настрою, і упевненості, і відчуття своєї потрібності у цей не простий для Батьківщини час.

Саме тому і можна у цих земних трударях небесної сині бути упевненими – у потрібну мить вони не схиблять...

Володимир Лазарєв.
Фото автора
та з архіву Антона Старишка.

І веселка

Розповідаючи про бойову підготовку військовослужбовців частин полків та бригад Повітряних Сил Збройних Сил України, наші кореспонденти частіше всього пишуть і знімають бойові пуски з літаків, підготовку до застосування зенітних ракетних комплексів чи застиглих біля моніторів військовослужбовців бойових розрахунків радіолокаційних комплексів радіотехнічних військ. Це – "наша зброя", головний калібр ПС ЗС України. Час від часу не обходиться і без красивих фоторепортажів з занять з вогневої підготовки, на яких солдати, сержанти та офіцери вправно поражають цілі зі стрілецької зброї.

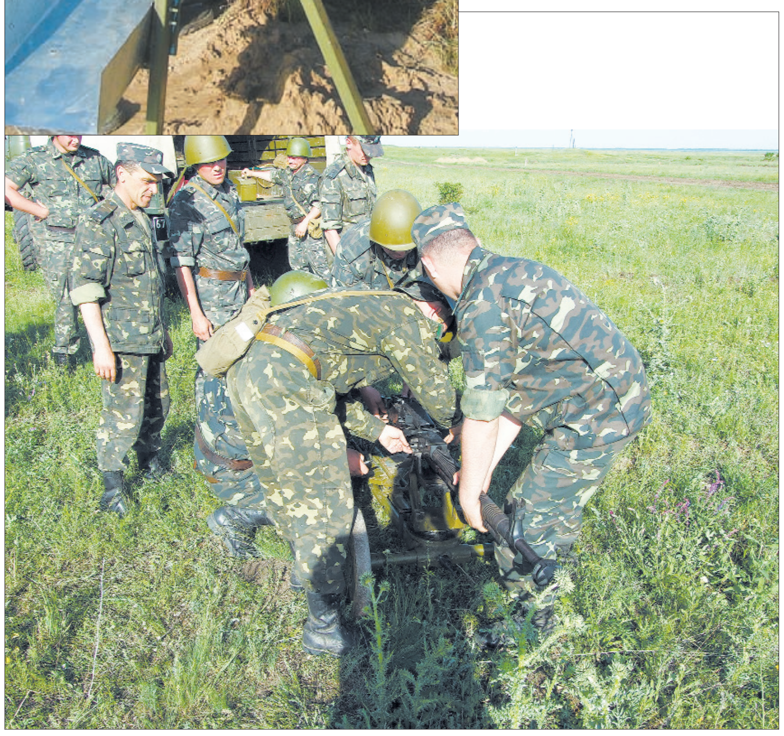
Проте в штаті багатьох військових частин ПС ЗС України є й інше озброєння, призначене для безпосередньої оборони вогневих позицій та місць зберігання озброєння боєприпасів. Бойове навчання їх обслуг, нехай і не таке видовищне, як польоти авіації чи пуски керованих зенітних ракет, проте теж потребує професійного ставлення як зі сторони тих, хто навчається, так і тих, хто освоює військову спеціальність. Мова йде про розрахунки зенітних артилерійських установок ЗУ-23-2. Невеликі "двостволки", котрі ми звикли більше асоціювати з легкими десантниками, є на озброєнні й підрозділів забезпечення ПС ЗС України.

За бойовим навчанням розрахунків ЗУ-23-2, котрі стоять на озброєнні підрозділів ПС ЗС України, спостерігати доводиться не часто. І виправдання, на перший погляд, є: це далеко не основний вид озброєння. Та від вправних дій кожного навідника чи командира зенітного взводу, котрий визначає цілі та коригує вогонь установки, водія чи номера розрахунку, залежить і якість виконання бойових завдань підрозділом, і надійність охорони та оборони об'єкта, дорученого їм.

Особливу актуальність мають вправні і впевнені дії бойових розрахунків у наш час, коли з усіх кінців держави, а не тіль-

радіє за нас

ки з півдня та сходу, надходять повідомлення про підготовку терористичних актів та нападів на військові об'єкти. Тим більше, що у склад окремих бойових обслуг прибули військовослужбовці, мобілізовані з запасу і які вже втратили навики роботи за бойовим розрахунком.

– Управлінням бойової підготовки Командування Повітряних Сил Збройних Сил України, – зазначає заступник командувача ПС ЗС України з бойової підготовки генерал-лейтенант Віктор Сідаш, – в травні проведено тактико-спеціальні заняття з бойовою стрільбою обслугами ЗУ-23-2 частин ПС ЗС України на полігонах в Рівненській та Миколаївській областях. До їх проведення залучалися майже півсотні розрахунків. Мета даних тактико-спеціальних занять з бойовою стрільбою, яка полягала у набутті особовим складом

бойових обслуг ЗУ-23-2 практичних навичок у самостійному виконанні вогневих завдань, я вважаю, досягнута. При цьому, що особливо важливо, не допущено жодних порушень заходів безпеки при поводженні зі зброєю. На полігонній базі з військовослужбовцями були проведені практичні заняття, на яких розглядались питання з технічної, спеціальної, тактичної підготовки та відпрацьовані завдання бойових стрільб із ЗУ-23-2 у відповідності до вимог Курсу стрільб зі стрілецької зброї та засобів безпосереднього прикриття Повітряних Сил Збройних Сил України.

За результатами тактико-спеціальних занять при виконанні завдань бойових стрільб в кращий бік відзначились обслуги, які представляли військові частини, що дислокуються у Вінниці, Житомирі, Стрию, Донецьку та Первомайську.

Заняття на полігонах показали, що військовослужбовці, і ті, хто уклав контракт на проходження військової служби, і ті, хто призваний відповідно до Указу Президента України про мобілізацію, з розумінням поставилися до виконання завдань. Для багатьох з них робота у складі розрахунку ЗУ-23-2 – суміжна спеціальність. Проте вони впевненими діями довели: до бойової роботи готові.

Віктор Гедз.
"Крила України".
Фото Миколи Коморного.

ДОКОРИ СУМЛІННЯ

Франція шукає іншого покупця для “Севастополя”?

Із контрактом на будівництво кораблів “Містраль” для Росії французи опинилися у досить пікантній ситуації. З одного боку, на них тиснуть Сполучені Штати, які спонукають французьку сторону до розірвання контракту, а з іншого – росіяни, що погрожують неминучими фінансовими витратами. Тому для Франції зараз найголовніше не лише зберегти обличчя перед партнерами по ЄС та НАТО, а й не втратити прибутків від реалізації контракту чи, принаймні, мінімізувати їх.

Нагадаємо, контракт вартістю 1,12 мільярда євро на будівництво вертольотоносців типу “Містраль” для ВМФ Росії підписаний у червні 2011-го в Санкт-Петербурзі. Він передбачає будівництво двох перших кораблів у Франції: перший корабель – “Владивосток” спущений на воду й відповідно до угоди має бути переданий наприкінці 2014 року, другий – “Севастополь” – в 2015-му. Останній дасть можливість Росії значно зміцнити свій флот в Середземному морі, тоді як “Владивосток” нарощуватиме російський військовий вплив в Арктиці. У липні у Франції повинна початися підготовка 400 російських моряків для служби на “Владивостоці”.

Задня частина корпуса “Севастополя” у цей час будується силами російського партнера за контрактом “Об’єднаною суднобудівною корпорацією” у Санкт-Петербурзі. Ця частина конструкції наприкінці червня повинна бути відправлена на верф у Сен-Назере (північ Франції) для остаточного складання корабля. У цей час близько 25 російських інженерів і офіцерів ВМФ перебувають на французькій верфі.

Як стверджують французькі дипломати, питання поставки першого корабля буде вирішене у жовтні цього року, і, скоріше за все, буде вирішене позитивно. Про долю наступного Mistral французи поки нічого не говорять. Принаймні офіційно. Втім, як повідомляє Defense News із посиланням на джерело у французькому міноборони, Париж таки намагається уникнути поставки Росії другого вертольотоносця. Зважаючи на те, що Росія не повністю оплатила будівництво “Севастополя”, французькі чиновники шукають можливість продажу корабля іншій країні. На думку експертів, Франція може запропонувати його самим США. Також вивчається питання поставки цього корабля ВМС Бразилії, які шукають заміну для авіаносця “Фош”, до речі, також французького виробництва.

Тим часом, у “Рособоронекспорті” сподіваються, що французька сторона не піде на зміну умов контракту, тому що зобов’язання сторін за цією угодою закріплене юридично і їхнє невиконання неминуче спричинить реакцію Кремля.

КООПЕРАЦІЯ

Туреччина й Німеччина будуть співробітничати у виробництві авіаційних ракет

Німецька компанія MBDA і турецька Roketsan співробітничатимуть у виробництві 70-мм авіаційних керованих ракет. Відповідний меморандум про взаєморозуміння був підписаний в рамках проведення авіаційно-космічного салону ILA-2014.

Відповідно до умов меморандуму, обидві компанії почнуть обмінюватися інформацією з авіаційної керованої ракети, що створюється на основі 70-мм некерованої авіаційної ракети (НАР) для вертольота “Tiger” німецьких збройних сил. Ця ракета повинна відповідати вимогам армії Німеччини, одержання яких очікується найближчим часом.

За словами представників “Рокетсан”, нова ракета буде створена на основі турецької керованої ракети “Cirit” з лазерною системою наведення. Вона також відома як “Jereed” і представляє собою 70-мм ракету із напівактивною лазерною системою наведення, може оснащуватися фугасними, бронебійними й осколково-фугасними бойовими частинами. Ракета має мінімальну дальність дії 1500 м і максимальну дальність дії 8000 м.

КОНТРАКТИ

Чехія модернізує орендовані Gripen

Міністерство оборони Чехії домовилося зі шведською компанією Saab про проведення модернізації 14 орендованих винищувачів JAS 39 Gripen C/D, повідомляє Jane’s. Контракт на модернізацію літаків входить у більш масштабну угоду з Saab про продовження термінів оренди бойових літаків до 2027 року. Вартість модернізації винищувачів складе мільярд чеських крон (50,1 мільйона доларів).

У рамках цієї програми на орендовані літаки встановлять нові системи шифрування даних, системи зв’язку стандарту НАТО, окуляри нічного бачення із кріпленням на шолом пілота й деякі інші системи. Крім того, по закінченню робіт Saab проведе перепідготовку льотчиків і наземного персоналу до роботи з модернізованими винищувачами.

У цілому, Чехія витратить 300 мільйонів крон на доопрацювання Gripen, щоб ті мали здатність наносити удари по наземних цілях. Ще 220 мільйонів крон будуть витрачені на встановлення підвісних контейнерів з розвідувальним обладнанням. Системи зв’язку стануть чеським військовим у сто мільйонів крон, послуги підготовки льотчиків і наземного персоналу – в 170 мільйонів крон. Крім того, на суму більше ста мільйонів крон придбають снаряди для авіагармат.

Прем’єр-міністр Чехії Богуслав Соботка вже схвалив виділення додаткового фінансування на модернізацію літаків. З урахуванням додаткових коштів вартість угоди на оренду Gripen в 2015-2027 роках складе 21,5 мільярда чеських крон. Уряд Чехії й шведська компанія Saab підписали контракт на оренду 14 винищувачів Gripen у березні 2014 року. Раніше вартість контракту складала 19,6 мільярда крон.

Варто додати, що подібна практика оренди військових літаків набирає дедалі більшого розповсюдження у Європі. Зокрема, Міністерство оборони Словаччини днями оголосило про намір узяти в оренду певну кількість нових винищувачів, які повинні будуть замінити застарілі МіГ-29 радянського виробництва. Про це, як повідомляє Jane’s, заявив керівник Національного управління озброєння Словаччини Роберт Тібенський. За його словами, до 2020 року Словаччина має намір замінити більшу частину радянської військової техніки на нову. МіГ-29 повністю спишуть в 2016-2017 році.

Зараз на озброєнні країни перебувають десять бойових літаків такого типу, втім, придатними до польотів є лише два винищувачі. Які саме літаки орендуватиме Словаччина, посадовець не уточнив, але відзначив, що договір оренди буде принципово схожим із Чеським й Угорським.

Словаччина є членом НАТО з 2004 року. Нові літаки, які братимуться в оренду, відповідатимуть вимогам Північноатлантичного альянсу. Потенційно, мова може йти про контракт на оренду винищувачів строком від десяти до 15 років. Щорічний наліт орендованих бойових літаків становитиме в середньому 1,5 тисячі годин.

Тим часом, міністерство оборони Словаччини також оголосило про намір списати всі застарілі навчальні літаки L-39 Albatros в 2019 році. Після цього словацьке військове відомство має намір разом з міністерством оборони Чехії здійснити спільну закупівлю нових навчально-бойових літаків. Завдяки цьому вдасться скоротити витрати на покупку військової техніки.

ПЛАНИ

Бельгія покращить F-16

Уряд США схвалив можливий контракт із міністерством оборони Бельгії на проведення модернізації бельгійських винищувачів F-16AM/BM Fighting Falcon, повідомляє Jane’s з посиланням на Управління військового співробітництва (DSCA) Пентагона. Сума потенційної угоди оцінюється в 130 мільйонів доларів.

Відповідно до заявки міністерства оборони Бельгії, для модернізації бойових літаків будуть потрібні 69 систем GPS та інерціальної навігації, вісім систем прийому відеосигналу, 62 системи ідентифікації “свій-чужий”, 43 радіостанції та ряд іншого обладнання. Крім того, у випадку підписання контракту, США поставлять Бельгії інструменти й запчастини для винищувачів F-16.

У цілому за підсумками масштабної програми модернізації бельгійських винищувачів до версії M6.1 літаки зможуть застосовувати авіаційні бомби GBU-54 з лазерним наведенням, ракети AIM-120D AMRAAM класу “повітря-повітря”, а також ракет AIM-9X Sidewinder і Iris-T. Для роботи з новим озброєнням на бельгійських винищувачах F-16 буде оновлене програмне забезпечення. Літаки також одержать системи зв’язку стандарту Link 16.

Бельгія має намір провести модернізацію винищувачів F-16AM/BM у рамках угоди з Нідерландами й Люксембургом про формування єдиної бойової авіації. Цей процес планується завершити протягом найближчих десяти років. Слід зазначити, що тактичні винищувачі в складі єдиної бойової авіації трьох країн будуть представлені бойовими літаками F-16 ВПС Нідерландів і Бельгії. Люксембург винищувачів на озброєнні не має.

УСПІШНИЙ СТАРТ

Є 36-й пуск “Зеніт-3SL” за програмою “Морський старт”

27 травня з плавучої платформи “Одіссей”, що знаходиться на екваторі в Тихому океані в районі острова Різдва (Республіка Кірібаті), успішно стартувала ракета-носій “Зеніт-3SL” з європейським космічним апаратом (КА) EutelSat-3B масою 5967 кг.

КА EutelSat 3B виготовлений компанією Astrium. Запланований термін експлуатації перевищує 15 років. Космічний апарат запущений на перехідну до геостаціонарної орбіту, з точкою стояння 3° східної довготи.

Спроектований головним чином для телекомунікаційних та професійних відео додатків, КА EutelSat-3B забезпечить передачу даних між Південно-Східною Азією і Африкою і прямий зв’язок між Європою та Азіатсько-Тихоокеанським регіоном.

Представник Sea Launch, зазначив: “Ми вітаємо довіру і впевненість, які продемонструвала компанія EutelSat, і сподіваємося на подальшу співпрацю, засновану на успішних запусках космічних апаратів для цього замовника в 2011 і 2012 рр.”.

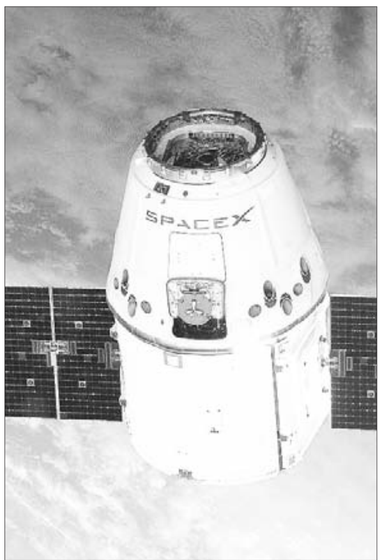
Мішель де Розен, генеральний директор компанії EutelSat, напередодні пуску сказав: “Ми раді ще одній можливості спільної роботи з фахівцями Sea Launch в рамках майбутнього запуску КА EutelSat-3B – місії, яка буде третьою після успішних запусків КА EutelSat-7 West A в 2011 р. і EutelSat-70B в 2012 р. Контракт, який ми підписали, дозволяє підвищити гнучкість наших ресурсів, що необхідно для розширення нашого орбітального угруповання до шести апаратів до кінця 2015 р.”.

Це перший пуск в 2014 році і 36-й за програмою Sea Launch.

Підготовку до пуску і пуск забезпечили фахівці КБП і ЮМЗ в складі міжнародної команди.

Ракета космічного призначення “Зеніт-3JSL “ спроектована Державним підприємством “Конструкторське бюро “Південне” ім.М.К. Янгеля”. Перший і другий ступені розроблені ДП “КБ” Південне” і виготовлені ДП “ВО “Південмашзавод” у кооперації з російськими та українськими підприємствами. Третій ступінь (розгінний блок ДМ -SL) розроблений і виготовлений ракетно-космічною корпорацією “Енергія” (Росія).

ПРИВАТНИЙ КОСМОС

SpaceX представить “таксі для астронавтів”

Компанія SpaceX оголосила про те, що днями вона представить публіці пілотовану версію космічного апарата Dragon, яка призначена для транспортування астронавтів на Міжнародну космічну станцію і назад.

Пілотований апарат – це вдосконалена версія автоматизованої вантажної капсули Dragon, яка в даний час є одним із засобів доставки вантажів на МКС.

SpaceX займалася розробкою пілотованого апарата Dragon за фінансової підтримки в рамках програми NASA Commercial Crew Program, метою якої є створення як мінімум одного “таксі для астронавтів” і запуск його в роботу до 2017 року. В даний час американські астронавти відправляються до МКС і назад на Землю за допомогою космічного апарата “Союз”, адже як програма американських космічних шатлів була закрита в 2011 році.

Засновник компанії SpaceX Елон Маск сподівається не тільки виграти контракт на доставку космонавтів на МКС і назад, але і вважає, що його компанія має всі шанси зіграти ключову роль у створенні постійної колонії землян на Марсі.

Космічний апарат Orion – на стадії фінального складання

Інженери компанії Lockheed Martin і NASA приступили до процесу установки найбільшого теплозахисного кожуха з коли-небудь створених на модуль відсіку екіпажу космічного апарату Orion (Оріон). Установка теплозахисту – це одна з останніх стадій складання апарату перед першим випробувальним польотом – Exploration Flight Test-1 (EFT-1), який повинен відбутися цього року.

В результаті EFT-1, як сподіваються фахівці, вони зможуть отримати дані про здатність теплового екрана захистити відсік екіпажу від найсильнішого нагрівання до 4000 градусів Цельсія – в момент повторного входу в атмосферу і приводнення (швидкість Orion, ймовірно, у момент повторного входу складатиме близько 32 000 кілометрів на годину). Крім того, основні системи апарата – авіоніка, відділення ступенів і керування просторовим положенням, розкриття парашута і наземні операції так само будуть оцінюватися під час цих випробувань.

Дані, отримані в результаті цього тесту, вплинуть на подальші рішення про конструкцію апарата.

До запуску, який призначений на 4 грудня 2014 року, фахівцям необхідно завершити наступні етапи:

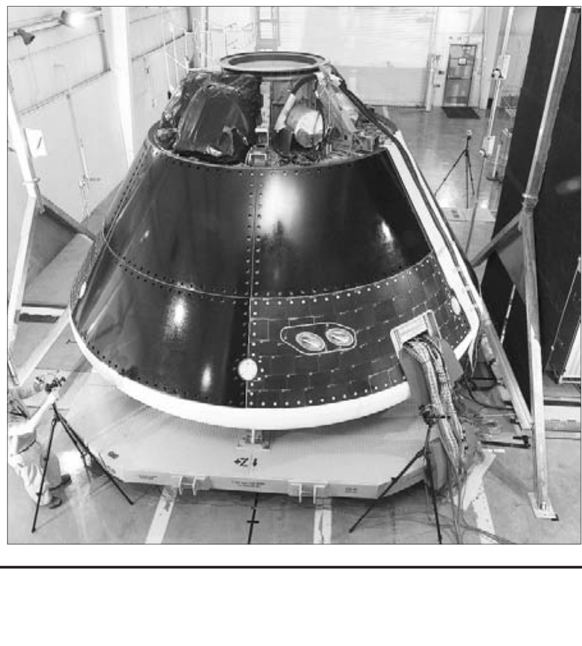
сервісний модуль і відсік екіпажу повинні бути змонтовані і пройти функціональні випробування;

плити корпуса і кришка зовнішнього відсіку повинні бути встановлені на модулі екіпажу;

відсік екіпажу і сервісний модуль встановлять на адаптер другого ступеня ракети Delta IV;

космічний апарат буде заправлений паливом;

система аварійного припинення пуску буде встановлена на верхній частині космічного апарата; апарат буде підготовлений і перевезений на пусковий майданчик 37, де фахівці проведуть підготовку до запуску.

АВІАСАЛОН

У період з 20 по 25 травня 2014 року делегація ДКА України на чолі з Головою Ю.С.Алексєєвим взяла участь у Міжнародній берлінській аерокосмічній виставці “ILA Berlin Air Show 2014” (м. Берлін, ФРН).

ДКА України на “ILA Berlin Air Show 2014”

“ILA Berlin Air Show 2014” є одним із наймасштабніших виставкових заходів – загальна кількість експонентів нараховує 1607. Серед експонентів космічного напрямку офіційно зареєстровано 246 учасників, серед яких – представники Німеччини, США, Австрії, Бельгії, Великобританії, Італії, Іспанії, Індії, Канади, Китаю, Республіки Корея, Мексики, ОАЄ, Польщі, РФ, Туреччини, Франції, Чилі, Японії.

На виставці представлено експозицію ДКА України та такі підприємства космічної галузі України, як ДП “КБ “Південне ім. М.К.Янгеля”, ДП “ВО “ПМЗ ім. О.М. Макарова”, ДП ВО “Київприлад” та ПАТ “Елміз”.

Крім участі в офіційних заходах виставки, програмою перебування делегації ДКА України передбачено проведення низки зустрічей з представниками космічних агентств та комерційних компаній інших країн світу.

Розпочата підготовка до запуску MetOp

21 травня в Берліні, під час Berlin Air Show, в присутності німецького канцлера Ангели Меркель були підписані перші документи, в яких обумовлюється запуск європейського “флоту” погодних супутників MetOp Second Generation.

Запуск перших супутників запланований на 2021; повністю флот складатиметься з трьох пар супутників, які будуть отримувати необхідну інформацію для складання прогнозів погоди на найближчі десятиліття.

Однак супутники другого покоління MetOp (MetOp -SG) зможуть не просто замінити апарати серії MetOp, які в даний час працюють на орбіті. Очікується підвищення якості даних та отримання відомостей, які супутники першого покоління не отримують.

Перший апарат серії MetOp був запущений в космос в 2006 році, потім в 2012 до нього приєднався супутник MetOp-B. У 2018 сузір’я поповниться супутником MetOp-C, який забезпечить безперервність даних для складання довгострокових прогнозів погоди і для моніторингу клімату до запуску супутників MetOp-SG.

Як і супутники першого покоління, MetOp-SG передаватимуть важливу інформацію про температуру атмосфери і профілі водної поверхні, виявлення хмар і їх аналіз, а також температуру морської поверхні і напрями вітрів і, крім того, про вміст різних газів в повітрі і його якість.

Сімейство супутників MetOp знаходиться на геостаціонарній орбіті на висоті близько 834 кілометрів.

MetOp-SG складатиметься з двох серій супутників. Супутники типу А в основному будуть оснащені оптичними приладами, а супутники типу В – мікрохвильовими датчиками.

Після підписання перших документів можна приступити до розробки супутників серії А.

Супутники будуть відправлятися в космос окремо. Планується, що перший супутник серії А запустять в 2021 році, а супутник серії В – в 2022.

Легендарному льотчику, асу повітряного простору Володимиру Дмитровичу Лавриненкову – 95!

14 травня 2014 року в Будинку ветеранів міста Києва відбувся урочистий захід, присвячений 95-й річниці з дня народження видатного командарма, двічі Героя Радянського Союзу, ветерана Великої Вітчизняної війни генерал-полковника авіації Володимира Дмитровича Лавриненкова.

На урочистому вечорі були присутні представники Київської організації ветеранів війни, ради ветеранів 8-ї окремої армії протиповітряної оборони, а також ті, хто служив під керівництвом Володимира Дмитровича, і всі ті, хто пишається його прославленими подвигами.

Згадати мужнього льотчика, патріота своєї землі прибули і молоді пілоти бригади тактичної авіації Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України, учні Васильківської ЗОШ №8, ветерани та жителі Васильківщини.

– Наше військове містечко №11 з честю і гордістю носить ім'я двічі Героя Радянського Союзу генерал-полковника В.Лавриненкова, ми пишаємося прославленим асом, нам є на кого рівнятися і в кого вчитись – він легендарний льотчик! – зазначив у виступі пілот бригади лейтенант Менуа Ніколаян.

На завершення урочистостей вірна супутниця, бойова подруга Володимира Дмитровича – Євдокія Петрівна Лавриненкова разом із донькою Ольгою Володимирівною, подякували присутнім за приємні спогади, любов і пошану до В.Лавриненкова, який все своє життя віддав військовій авіації.

Завершив вечір пам'яті святковий концерт.

Любов Киналь.
м. Васильків.

І один у полі воїн

Пенсіонер, що самотужки встановив три пам'ятники загиблим льотчикам: "Вони оплатили все. Своїм життям. Ще у 1941-му"

Людина, що не дозволяє знищити історію ні часу, ні вандалам, проживає у селі Перевіз на Київщині. 74-річний селянин Юрій Чадченко за власний кошт встановлює пам'ятники героям-льотчикам, ініціює проведення розкопок, допомагає розшукати рідних авіаторів, власноруч виготовляє труни для перезахоронення героїв, домагається перейменування вулиць на імена героїв… Навіщо це йому? Як розповідає сам Юрій Іванович, він по-своєму розуміє тезу "Ніхто не забутий, ніщо не забуте". Чадченко впевнений, що і один у полі воїн, якщо поле – із загиблими героями, а мова йде про святу справу.

Від вибуху здригнувся будинок

Коли розпочалась війна, Юрію був лише один рік. Він зовсім не пам'ятає батька, що загинув на фронті, не пам'ятає, як розпочалась війна…. Та один спогад залишився із чоловіком на усе життя.

– Звук кулеметної черги і падаючий радянський бомбардувальник, який збили фашисти, неможливо забути, – розповідає Юрій Іванович. – Тоді від вибуху аж хата здригнулася. Сестрі Любі у той час було дванадцять років, і вона пам'ятає усе до дрібниць. Каже, усе небо було в чорних хрестах від німецьких літаків-хижаків. Постійно падали бомби, рвались снаряди, горіли хати. Діти ховались по погребах. Розказувала, як за червонозоряним бомбардувальником спочатку йшов сизий дим, потім – чорний. А далі стався вибух. Один із льотчиків катапультувався і з парашутом повис на дереві. Місцева жителька хотіла допомогти йому сховатись від фашистів, однак не встигла. Пілот ранив німця в плече, та його розстріляли. Бій тривав три дні. Потім – короткий перепочинок і все почалось спочатку.

Сім клумаків спогадів

Згодом Юрій частенько прибігав на місце падіння радянських літаків. Знаходив тут рештки від бойових машин, розмірковував над подіями тих років, згадував батька. Частини від літаків траплялись досить часто, каже – назбиралось сім клумаків. Їх дбайливо зберігає і дуже сподівається, що вони обов'язково знайдуть місце на меморіалі загиблим льотчикам.

Під час падіння бомбардувальник утворив яр. Воронку не раз прагнули зрівняти і засадити деревами. Та Юрій Чадченко уважно слідкував за тим, аби місце "останнього приземлення" літака ніхто не чіпав. Якось робітники лісового господарства закопали яму.

– Не знаю, звідки в мене сили взялися: я став, і за три-чотири години розкидав землю наліво і направо. Яму я відновив і залишив її так, як вона повинна бути. Адже тут – могили загиблих. Щоб герої не пішли у забуття.

Дитячі спогади не давали спокою Юрію Івановичу. Чоловік хотів будь-що з'ясувати, хто ці загиблі льотчики-герої, чи є у них рідні, чи знають вони, що саме на цій землі знайшли спокій їхні предки?

– Стало відомо, що тут покояться льотчики 229-го авіаполку, 50-ї авіаційної дивізії, – пояснює Юрій Іванович. – Під час війни вона базувалася в Ростові-на-Дону. Хлопці поверталися після бомбардування німецьких танків і потрапили в "повітряний капкан". Зграя "мессерів" кинулася на наших бомбардувальників. Вони стали легкою здобиччю для них, адже в радянських літаків не було прикриття винищувачів.

В цьому місці проходила перша лінія оборони Києва. Німецькі частини рвались до столиці, хотіли захопити переправи через річку Ірпінь. На шляху гітлерівців на смерть стояла 175-та стрілецька дивізія.

– Три радянських бомбардувальники без прикриття винищувачів атакували ворога на підході до Києва, – додає Юрій. Усі екіпажі ДБ-3Ф були збиті. Дванадцять пілотів йшли на смерть.

Шукали монети, знайшли – солдата

Сестра Юрія, що бачила криваві події на власні очі, разом із братом зуміли зацікавити пошуковців, і на місці боїв були проведені пошукові роботи. В результаті – знайдені останки більше 20 загиблих солдатів, вдалось встановити імена десяти бійців. Труни для перепоховання героїв також виготовив власноруч Юрій Іванович. Цікаво, що пошукова група "Вертикаль", яка і розкопала загиблих льотчиків, виникла практично випадково.

– Спочатку нас було всього четверо, і ми шукали монетки, – розповідає Володимир Жарко, пошуковець, а у звичайному житті водій авто "Швидкої допомоги". – Та одного разу ми знайшли в лісі рештки нашого солдата. Просіяли грунт, і поховали окремо біля братської могили. Після того зрозуміли, що шукати залізо не зможемо. Багато в чому допомагають місцеві жителі, вони ще пам'ятають події тих часів. В Перевозі останки загиблих знаходились ледь не в кожному городі, селяни, не роздумуючи, дозволяли перекопувати їхні господарства.

Пошуковець розповідає, що найважче – ідентифікувати загиблих. При кожному бійці є так званий "смертний" медальйон, де вказані ім'я, рік народження, адреса. Та заповнювати його було поганим знаком, тому більшість медальйонів – пусті. Вважалось, якщо заповниш медальйон, то сам себе готуєш до смерті, а помирати ніхто не хотів…

– Бувають такі знахідки, що просто волосся дибки стає. Копаємо по слабкому сигналу металошукача. Солдат. В кармані – копійки і хрестик, мабуть, боявся носити його на грудях. А в протигазній сумці – ложка. І яка! На ній солдат чудом вмістив усю інформацію про себе, вказав не тільки особисті дані, повну домашню адресу і місце роботи до початку війни, а і видряпав автопортрет.

Дорогою ціною

Юрія Івановича не покидала думка – на місці боїв повинен стояти пам'ятник. Оскільки пенсія у селянина невелика, кошти збирав досить довго. Але все ж купив плиту, найняв кран, засіяв газон. Потім встановив ще один пам'ятник, згодом – ще один.

– Прикро, що багато пам'ятників у наш час є запущеними, люди рідко приносять до них квіти. – Це байдужість до тих, хто віддав своє життя. І неповага. Мені було боляче дивитись на могилу загиблих танкістів у одному із сіл мого району. Навколо були тонни сміття. Довелось написати не один десяток листів до Києва, аби це сміття вивезли. Совість у людей все ж прокинулась. Сміття вивезли, і більше не смітять. Пам'ятник знаходиться за двадцять кілометрів від мого села, але я нерідко приїжджаю до нього на велосипеді, аби покласти квіти.

"Для мене вони більше, ніж родичі"

Юрій Іванович ні на кого не скаржиться, не бідкається: де так звана державна турбота про героїв війни? Навпаки, з вдячністю розповідає про ентузіастів із обласного пошукового загону "Вертикаль", що допомогли обстежити місця падіння літаків.

– Часто мене запитують, а чому ви ставили пам'ятники, що вони вам, родичі? Вони для всіх нас родичі. Тому що їхні рідні не знають, де покояться останки загиблих. Для них не було кордонів – не було районів, меж, і для мене вони більше ніж родичі.

Тільки б не було війни

69 років тому українці, білоруси, росіяни та інші народи спільно воювали проти німецького фашизму і перемогли. Сьогодні ті, з ким ми воювали плечем в плече, із такою ж фашистською ідеологією ідуть воювати на нашу рідну землю. Понад усе на світі Юрій Іванович сподівається, що жахіть війни, яку зараз розпалюють на Сході України, вдасться уникнути.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

2 – 8 червня

2 червня 1944 р. *в Полтаві відбулося відкриття авіаційної бази особливого призначення для човникових польотів бомбардувальників США, командир бази – А.Р.Пермінов.*

2 червня 1949 р. *С.М.Анохін виконав ряд швидкісних руліжок і підльотів на експериментальному винищувачі Су-17 ("Р") – першому у світі літаку з відокремлюваною в польоті носовою частиною фюзеляжу разом з герметичною кабіною льотчика.*

3 червня 1914 р. *відбулося перше застосування автопілоту. Винахідник Ельмар Сперрі показав прилад в дії. Політ був проведений у Франції на тримісному гідроплані.*

3 червня 1944 р. *народився військовий льотчик, Міністр оборони України (1991-1993) К.П.Морозов.*

4 червня 1919 р. *народився льотчик-штурмовик, Герой Радянського Союзу О.А.Голімбієвський.*

4 червня 2004 р. *почався рекордний за часом кругосвітній переліт на вертольоті. С.Олiфант-Хоуп на MD500E, 17 днів 14 год. 2 хв 27 с, Англія.*

5 червня 1914 р. *встановлено світовий рекорд тривалості польоту на літаку "Ілля Муромець " – 6 год 33 хв, з 5 пасажирами на борту.*

5 червня 1946 р. *народився військовий льотчик, перший заступник Головнокомандувача ВПС ЗС України (1999-2004) Л.П.Фурса.*

5 червня 1957 р. *відбувся перший політ вертольота Мі-6 – першого радянського вертольота з ВМД (льотчик-випробувач Р.І.Капрелян). У той час Мі-6 обганяв всі інші вертольоти світу за розмірами, вантажопідйомністю, потужністю і льотними даними.*

5 червня 1964 р. *засновано ПАТ "Український науково-дослідний інститут авіаційної технології".*

5 червня 1969 р. *дослідний Ту-144 вперше на висоті 11000 м перевищив звукову швидкість.*

5 червня 1981 р. *почалася експлуатація перших літаків Су-24М в стройовому полку.*

6 червня 1914 р. *народився льотчик-спостерігач, Герой Радянського Союзу, О.С.Западинський.*

6 червня 1957 р. *народився засновник науково-технічного журналу "Авіація загального призначення" ("АОН", м. Харків) А.С.Арасланов.*

7 червня 1924 р. *французький літак вперше в світі виконав авіаперевезення коней.*

7 червня 1934 р. *народився провідний інженер АНТК ім. Антонова з льотних випробувань літаків О.В.Ларіонов.*

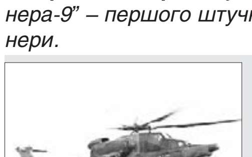
8 червня 1909 р. *відкрився Севастопольський аероклуб.*

8 червня 1919 р. *Джон Алкок і Артур Віттен-Браун на літаку Vickers Vimi за 16 годин здійснили безпосадковий переліт через Атлантичний океан.*

8 червня 1920 р. *народився льотчик-ас часів ВВв, тричі Герой Радянського Союзу І.М.Кожедуб.*

8 червня 1975 р. *відбувся запуск АМС "Венера-9" – першого штучного супутника Венери.*

8 червня 1989 р. *на Міжнародному аерокосмічному салоні у Франції вперше був представлений радянський бойовий вертоліт – Мі-28.*

Проект "Френтік"

надсекретна операція американських ВПС в Україні у 1944 – 1945 рр.

Частина 3. Помста "Люфтваффе"

Тоді, 21 червня, в небі над Полтавою німецький льотчик лейтенант Ганс Мюллер, що пілотував літак– розвідник Ju– 188, сфотографував стоянку американських бомбардувальників у Полтаві. Через кілька годин оброблені знімки аерофоторозвідки були вже в командирів KG Люфтваффе (KG – Kampfgeshwader – бомбардувальна ескадра, що приблизно дорівнювала радянській бомбардувальній дивізії. Усього близько 94 літаків; авт.)

Розпочалася термінова підготовка до завдання цієї ж ночі бомбового удару по аеродромах Полтави й Миргорода. Люфтваффе мало єдине з'єднання бомбардувальників далекої дії "Флігеркорпс IV" із штабом у Бересті. Воно призначалося для дій тільки вночі без винищувального прикриття. Складалося з трьох бомбардувальних ескадр – KG-27 "Boelke", KG-53 "Legion Kondor", KG-55 "Greif", а також спеціальної ескадри KG-4 "General Wever" (літаки для позначення й підсвічування бомбами об'єктів бомбардування). Командир корпусу генерал Рудольф Майстер о 16 годині берлінського часу підписав наказ: "...бомбонавантаження – легкі фугасні бомби SC-50, дрібні уламкові бомби SD-2, 10% запальних бомб. Атака – колоною бомбардувальників. Для KG-27 і KG-53 ціль удару – Полтава, для KG-55 – Миргород. Вести на Полтаву призначений командир KG-53 підполковник Поркрандт, на Миргород – командир KG-55 підполковник Віллі Антруп".

Початок атаки на Полтаву німці визначили на 00.00 за берлінським часом. До вечора низька хмарність закрила один з аеродромів, на який уже перелетіла KG-27 "Boelke", і ескадрі скасували бойовий виліт. О 20.30 почався зліт ескадри KG-4 з Барановичів, з інших аеродромів за нею пішла KG-53, і останньою злетіла KG-55.

Того вечора на Полтавському аеровузлі було влаштовано урочисту вечерю на честь прильоту союзників – пілотів 8-ї повітряної армії США. О 23 годині надійшло повідомлення, що на північ від Києва на великій висоті пролетіли ворожі бомбардувальники. На 169-й абоп негайно було оголошено бойову тривогу. Приблизно о 23.35 ад'ютант О.Пермінова ввійшов до зали й доповів генералові про наближення німецьких літаків. Пермінов якийсь час ще вичікував, а потім запросив присутніх перейти до бомбосховища. Велш, Олд та інші американські офіцери поспішили за Пермiновим і спустилися в укриття саме в той момент, коли зенітні засоби ППО відкрили вогонь. У небі спалахнула освітлювальна бомба, за нею ланцюгом пішли інші. Ніч відступила, стало видно наче вдень. У 00.45 над Полтавою з'явилися німецькі бомбардувальники.

Зенітна артилерія вела інтенсивний вогонь, з полтавського аеродрому піднялися кілька нічних винищувачів 802-го винищувального полку ППО. Розриви бомб на злітно-посадковій смузі й на стоянках літаків унеможливили зліт інших винищувачів ППО. Одна з бомб влучила в командний пункт зенітників, що дезорганізувало протиповітряну оборону 169-ї абоп.

На аеродромі Карлівка піднялися в повітря радянські винищувачі. Не маючи зв'язку з землею, вони кружляли над центром охопленого полум'ям аеродрому і лише мигали бортовими вогнями, подаючи умовний сигнал прожекторникам: "Ми тут, освітіть ціль". Але зенітні прожекторні установки були знищені в перші хвилини нальоту. Коли у винищувачів почало закінчуватися пальне, вони повернулися на свій аеродром, заправилися і знову пішли на Полтаву. Командування 310-ї дивізії надіслало на допомогу ще шість винищувачів з Харкова і шість з Кременчука. Але пілоти і цих літаків не могли самостійно виявити супротивника, а з землі їх ніхто не наводив на ціль, тож вони даремно баражували в нічному небі, перехрещеному смугами трас, тримаючись віддалік і вище від них.

Майже дві години тривало бомбардування аеродрому в Полтаві. Німецькі літаки вели його з горизонтального лету фугасними, запалювальними й уламковими бомбами. Весь час у небі висіли освітлювальні бомби. Спалахнули один за одним десятки літаків, над летовищем здійнялася заграва. Усюди рвалися бомби, бензобаки й боєзапас літаків. Зайнявся склад авіаційного бензину. Радянські солдати й офіцери намагалися рятувати техніку, деякі з них загинули. Відходячи від цілі, екіпажі "Хейнкелів" знижувалися й вели вогонь з бортової зброї.

Миргород тієї ночі врятувала густа хмарність, у якій ескадра KG-55 втратила орієнтування. Зробивши кілька маневрів, на які було змарновано близько години, літаки KG-55 з'явилися над палаючим полтавським аеродромом тоді, коли вже останні бомбардувальники KG-53 ішли на захід. І знову посипалися бомби. У ту ніч тут діяли 180 бомбардувальників He-111 (за іншими даними, приблизно 200), які скинули понад сто тонн бомб. Німці не втратили жодного літака (за іншими даними, зенітники збили два німецькі літаки, винищувачі – жодного). Вранці, коли літаки Люфтваффе повернулися на свої аеродроми, по деяких з них радянська авіація завдала бомбардувально-штурмових ударів – 23 червня почалась Білоруська стратегічна наступальна операція "Багратіон".

У доповідній записці Й.Сталіну 22 червня маршал авіації Г.Ворожейкін і генерал-полковник А.Нікітін зазначали, що в нальоті німецької авіації на авіабазу ВПС США в Полтаві брало участь 50 бомбардувальників Ju-88 і He-111, які діяли групами по 6-8 літаків з висоти 3000 м і застосовували фугасні, дрібноуламкові й запалювальні бомби, а також міни, гранати та пальну суміш. Наліт тривав 1 годину 40 хвилин. У результаті втрачено 44 літаки, 500 – 600 діжок авіапального й два капоніри з боєприпасами. Людські втрати становили: з особового складу авіабази вбитими 17 і пораненими – 52 чоловіки, загинули також 2 американці, а 12 поранено.

Пізніше у своїх спогадах генерал-полковник авіації А.Нікітін навів трохи інші дані: вбито 30 радянських військовослужбовців і близько 80 поранено. Серед загиблих були кореспонденти радянських газет П.Лідов, П.Кузнецов, С.Струнников. Американці зазнали значно менших втрат: троє вбитих і 13 поранених. На полтавському аеродромі ворог знищив 44 американські бомбардувальники й 15 радянських літаків, дістали ушкодження 25 "Літаючих фортець". На складах згоріло близько 1,5 тис. тонн пального.

За німецькими даними, на аеродромі Полтава, де знаходились 72 літаки Б-17, знищено 44, пошкоджено 26 і тільки два залишились неушкодженими. Що до втрат інших американських і радянських літаків: 5 згоріло, 28 пошкоджені. Знищено склад пального, де згоріло 1,8 млн л бензину.

У доповідній записці начальникові Головного управління контррозвідки "Смерш", комісару держбезпеки 2-го рангу Абакумову наведено ще більші загальні втрати на полтавському аеродромі: знищено 44 "Літаючі фортеці", 2 літаки "С-47", 15 винищувачів "Як-9", 6 "Як-7" і 1 "Харрікейн", 3 літаки "У-2" ("По-2"). Згоріло 300 тонн бензину, знищено до 2000 авіабомб. Втрати особового складу: американська сторона – один убитий і 15 поранених, радянська сторона – 31 убитий і 88 поранених.

Увесь наступний день, 22 червня, командування радянських ВПС і контррозвідки розбиралося в ситуації і з'ясовувало масштаби трагедії, а німецькі розвідники кружляли над Миргородом на великій висоті. Американці наполегливо просили перемістити їх на інші аеродроми. Було вирішено з настанням сутінків американські літаки перегнати з Полтави, Миргорода й Пирятина на інші аеродроми Харківського військового округу – Запоріжжя, Основа й Чугуїв. Коли стало смеркати, "Фортеці" й "Мустанги" перелетіли на інші аеродроми. Зрештою на летовищі Миргорода лишилася тільки одна "Летюча фортеця", що, розвертаючись на металевому покритті злітно-посадкової смуги, пошкодила колесо, а також радянські "Аерокобри", які й далі стояли на своїх місцях, у лінієчку. Ніхто не подумав, що наліт може повторитися. І він таки повторився.

Опівночі через засоби сповіщення надійшло повідомлення, що німецькі літаки перетнули лінію фронту. Цього разу вони вийшли на Миргород і утворили над аеродромом на висоті близько 3 500 м розтягнуте коло. Групами по 4-5 машин вони скидали бомби й розвертались для наступного заходу на ціль.

Внаслідок повітряної атаки вночі проти 23 червня втрат зазнала тільки радянська сторона. На миргородському аеродромі згорів один винищувач "Аерокобра" і два навчальні літаки ("УТІ-4" і "УТ-1"), дістали ушкодження дванадцять "Аерокобр", загинули шість чоловік і 27 було поранено. Згоріло 370 т пального, аеродром був засипаний дрібними уламковими й запалювальними бомбами.

Наступної ночі німці за ціль обрали Пирятин, однак летовище там виявилося порожнім, і німецькі бомбардувальники пішли на запасну ціль – залізничний вузол і станцію Гребінка. Там у нічній темряві злетнулися вгору величезні омахи полум'я. Горіла бойова техніка, цистерни з пальним, розривалися боєприпаси, гинули люди. За іншими джерелами, в Пирятині тоді згоріло 30 т бензину, поранення дістали шість чоловік. Серед американців втрат особового складу не було.

Отже, три ночі поспіль німецька авіація безкарно бомбардувала аеродроми Полтавського аеровузла, а також станцію Гребінка. Виникає питання: що ж робила ППО? Адже вона мала радіолокаційні станції, прожекторні підрозділи, зенітну артилерію, нічні винищувачі, мережу постів військ повітряного стеження, сповіщення та зв'язку, а також прекрасно обладнані підземні командні пункти. Справді, усе це було. Бракувало лише одного – умілого, чіткого й злагодженого керування всіма цими силами в складних бойових обставинах.

23 червня генерал-майор К.Спаатс надіслав офіційне співчуття родинам загиблих під час нальоту. Водночас він заборонив друк в американській пресі будь-яких матеріалів про цю трагедію. Тільки в березні 1945 р. в газеті "Філадельфія Інквайєр" ("The Philadelphia Inquirer") з'явилася публікація її московського кореспондента, у якій згадувалося про загибель цілої ескадрильї з 47 літаків "Літаюча фортеця" і про замовчування цього факту. Незважаючи на те, що німці добре знали про результати повітряної атаки, адже ще 15 хвилин після нальоту їх літаки спокійно кружляли над зруйнованим аеродромом, мигаючи спалахами фотоприладів, знімаючи руйнацію.

--

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

“Благодатний” вогонь Московського патріарха

Те, що Московський патріархат де-факто підтримує агресію кремлівських окупантів, уже визнаний факт. Втручання цієї церкви у політичне життя нашої країни є очевидним і проводиться не одне десятиліття. Останньою краплею “духовної” діяльності московських попів щодо України стала підтримка дій терористів на південному сході держави. Лише за декілька місяців багато православних українців переглянули своє ставлення до Московського патріархату і дедалі частіше шукають духовну обитель в інших конфесіях. І саме тепер питання створення в Україні єдиної помісної церкви стало найбільш актуальним.

Події, що відбувалися останні півроку в Україні, викликали різку зміну ставлення українців до Росії. Братерство і дружба, якими звикли пишатись і українці, і росіяни, на ділі виявились міфом. Майдан і окупація посіяли зерна розколу і в Українській православній церкві. Незважаючи на залежність УПЦ МП від Москви, яка завжди підтримувала владу Януковича, група священиків в розпал масових протестів у Києві зайняла принципову позицію і склала “Заповіді мирного спротиву”, фактично підтримавши сотні тисяч протестувальників на Майдані.

Священики Московського патріархату приєдналися до представників інших українських церков задля підтримки народу в боротьбі проти корупційної влади. Розстріл мітингувальників у 20-х числах лютого у Києві лише більше об’єднав церковників в середині країни.

Вже наприкінці лютого три найбільших православних церкви України: УПЦ МП, УПЦ КП та УАПЦ поновили роботу Комісії “про подолання церковного розподілу”, яка формально діяла з 2009 року, однак жодних практичних рішень з того часу не народила.

За кілька днів, в розпал агресії Росії в Криму, із заявою про засудження політики сусідньої країни виступив навіть речник УПЦ МП Георгій Коваленко. “Жодної політичної заяви патріарха Кирила ми не сприймемо, якщо він схвалить агресію Росії…”, – попередив тоді речник УПЦ МП. В то й же час сам Кирило спромігся лише на заклик не чинити спротиву, тобто фактично запропонував українцям зрадити свою Батьківщину.

Окупація Криму, а за нею і участь озброєних росіян у внутрішньополітичному конфлікті на Півдні і Сході України, ускладнила внутрішню ситуацію в УПЦ МП. Дійшло до того, що навіть частина вищого духовенства української церкви дозволила собі критикувати Москву. В нещодавньому інтерв’ю “Главкому” митрополит Черкаський і Канівський Софроній публічно заявив, що в УПЦ МП авторитет Кирила впав.

За словами Софронія, такої позиції дотримуються багато священнослужителів у церкві. Однак, якщо митрополиту демонструвати власну позицію поки що сходить з рук, то священикам, які щодня спілкуються з вірянами, таке вільнодумство коштує дорого. Так, митрополит Овруцький і Коростенський Віссаріон заборонив відправляти богослужіння священику УПЦ МП – протоієрею Віталію Ейсмонту, настоятелю Покровського храму села Холосне Коростенського району Житомирської області. Причина – співслужіння зі священиками Київського патріархату 6 травня у Видубицькому монастирі.

Як розповів отець Віталій в інтерв’ю “Главкому” (автор – Михайло Глуховський), його обвинувачують у закликах до примирення і об’єднання з УПЦ Київського патріархату. За словами священика, близько половини духовенства в УПЦ МП мають спільну з ним позицію: негативно ставляться до Патріарха Кирила. Каже, що є вже й такі священнослужителі, які об’єднуються в групи і збираються перейти до УПЦ КП.

Сам отець Віталій – нині перед вибором, який йому запропонувало церковне начальство: або він покається і, можливо, отримує іншу посаду в УПЦ МП, або залишить церкву, якщо його погляди не змінятьcя. На роздуми Ейсмонту відвели місяць.

На сусідній сторінці – текст інтерв’ю священика у згаданому виданні.

“Дари” волхвів для України

Так званий “Стрєлок” Ігор Гіркін – один з очільників терористів на Сході – добре вивчив Україну ще до окупації Криму, під патронатом Російської православної церкви і кремлівського мільярдера.

Знайдені факти свідчать: прикриваючись православ’ям, члени російської Думи разом зі “Стрєлком” готували спецоперацію в Україні задовго до кримського псевдореферендуму.

“Свята” делегація за місяць до захоплення Криму, 30 січня, у Сімферополь, під патронатом Російської православної церкви та патріарха Кирила з Афона привезли православну святиню – Дари волхвів. Безпеку цінної реліквії християнського світу довірили охороняти Ігорю Гіркіну, що керує нині терористами на Донбасі і відомий за псевдонімом Стрєлков.

“Фактично Гіркін, прикриваючись цією святинею, використав поїздку для проведення розвіддіяльності на території України, в Криму, і проводив зустрічі з керівником самопроголошеного уряду Аксьоновим”, – розповів один із оперативників СБУ.

З’ясувалось, що Гіркін був майже постійним членом православних делегацій в Україні. Є підтвердження, що він планомірно відвідував Південні і Східні єпархії УПЦ. Фактично це можна розцінювати тепер як розвідувальну і підготовчу місію. І, судячи з усього, він був не один такий паломник.

У січні разом з Гіркіним в Криму висадився цілий десант російських політиків у складі делегації Дарів волхвів. Серед них був російський мільярдер *Костянтин Валерійович* Малафеєв та депутат Держдуми від “Єдиної Росії” Дмитро Саблін. Останній – один із керівників Всеросійської організації ветеранів “Бойове братство”. Він відомий тим, що підтримував російські війська у Чечні, а пізніше – сирійську армію. Має відзнаки ФСБ.

Також у делегації був Олег Лебєдєв – теж член партії “Єдина Росія” – колишній афганець та теперішній керівник обласних організації бойових мистецтв.

“Заслуговує на увагу спілкування Стрєлкова з особою на ім’я *Костянтин Валерійович*. По суті, це є Малафєєв. Ця розмова є доповіддю про проведену роботу”, – розповів працівник СБУ, згадавши про доповідь, яка була записана на Пасху, коли бойовики розстріляли українських військових.

Патріарх Кирило благословив криваві сутички на Сході України. Склад кримської делегації Російської православної церкви не міг обійтися без благословіння патріарха Кирила Гундяєва, який фактично віддав формування релігійної делегації на відкуп Федеральній службі безпеки та Головному розвідуправлінню Росії.

“Очевидно, що привезення так званих Дарів волхвів в Україну – це була така система, коли під прикриттям цієї акції перевезти терористів”, – розповів священик Московського патріархату, який живе і служить на Сході України. Він приховує своє ім’я та обличчя, оскільки один з небагатьох на Луганщині, хто відстоює цілісність держави.

Його розповідь шокує, бо підтверджує: Дари волхвів були не єдиною спецоперацією під прикриттям російської церкви. У Слов’янську диверсійна група, яка і стала центром терору на Донбасі, взагалі була під опікою російської церкви.

Журналістське розслідування ТСН доводить, що частина Православної церкви Московського патріархату стала важливим елементом так званої “гібридної війни” Росії проти України. Адже існує ціла мережа священиків, що активно допомагають російським бойовикам на Сході.

“Зокрема – у Слов’янську, Славкурорті, Дружківці, Краматорську. Це лідери Московського патріархату, це священики-протоієреї. Вони не є рядовими чинами церкви. Є інформація, що священнослужитель у Славкурорті, отець Віталій, закликав брати в руки зброю і захищати Росію від українців. В Краматорську, Слов’янську ми можемо бачити, як священики Московського патріархату налаштовують людей проти України, проти українців”, – розповів луганський священик.

Мова йде про реальне використання культових приміщень, церков і навіть Святогірської лаври як баз для диверсійних груп. Служба безпеки України підтверджує такі висновки, бо перевірила дзвінки переляканих громадян, які повідомляли про бойовиків та зброю.

“Коли почалися перші бунти, то автобуси з російськими номерами зупинялися біля ОДА, виходили звідти бойовики зі зброєю, а потім ці автобуси бачили на території Святогорської лаври, також бачили їх у тих готелях по області, які існують при храмах”, – розповів священик.

Втім, київські ієрархи переконливо відмежовуються від терористів і намагаються відслідковувати подібні тенденції. Намісник Святогірської лаври Арсеній спростовує інформацію і про наявність бойовиків, і про те, що лавра зачинена.

За даними журналістів, до сепаратизму причетний і митрополит Одеський Агафангел. Початком трагедії в Одесі, за даними газети “Сегодня”, були снайперські гвинтівки і автомати, які роздав парафіянам священик одної з церков міста одразу після проповіді про святу Русь.

Судячи з усього, в середині УПЦ МП є радикальне крило, підпорядковане безпосередньо Гундяєву, і це породжує вкрай драматичні для української православної церкви процеси. Бо патріарх Кирило не тільки не відгукнувся на прохання Київської метрополії зупинити війну, а й дозволив Кремлю використати у цій війні церкву.

“Багато архієреїв та духовенство Московського патріархату, скажімо, вони не всі такі, як митрополит Іларіон Донецький (а ця людина ненавидить все українське), тому що є архієреї в Московському патріархаті, які за єдину Україну”, – запевнив священик.

До таких церковників застосовуються різні важелі впливу, аж до заборони служінь.

Та це лише видимі ознаки майбутнього розколу. Бо Московський ієрарх порушив, здається, щось більше, ніж канони церкви. Мовчазне благословіння патріарха Кирила стосовно війни між православними – злочин перед судом Божим. А активна участь у перетворенні церкви на базу ФСБ – злочин перед судом кримінальним. Можливо, відповісти, доведеться перед обома…

Сторінку підготував Юрій Ігнат. “Крила України”.

Патріархом нашої церкви є громадянин країни-агресора

Через ПРАВДУ священику УПЦ МП – протоієрею Віталію Ейсмонту, настоятелю Покровського храму села Холосне Коростенського району Житомирської області, заборонили відправляти богослужіння (детальніше у матеріалі на 14 стор.)

– Отче Віталію, чому вас покарали забороною священнослужіння саме зараз?

– Цей процес дуже довго визрівав. Я сподівався, що наша Українська православна церква відреагує на події в Україні більш адекватно, ніж вона це зробила. Біле потрібно називати білим, а чорне – чорним. Якщо є сепаратисти, то це сепаратисти, а якщо є ті, яких потрібно захищати, то їх потрібно захищати. Але що ми бачимо?

Території нашої держави захоплено. Серед тих, хто мешкав на тій території, є критично налаштовані громадяни – з іншою позицією. Куди їм діватися після цього, тікати зі своєї Батьківщини, полишати домівки, адже люди муситимуть ставати іноземцями?

Звичайно, церква мала би звернутися до країни-агресора, тим паче Патріархом нашої церкви є громадянин тієї самої країни-агресора. Але ми бачимо, що цього не сталося. Коли Крим захопили росіяни, у Москві зібрали синод, де було заявлено, що Крим залишається частиною церкви. Це просто знущання над тим народом, який живе в Криму. Думаю, в разі подібного на Донбасі так само скажуть, що Донбас залишається частиною церкви, і все. Я просто бачу, що церква повернулася спиною до людей. Я не міг такого далі терпіти, не міг залишатися осторонь. Але церква – це ж не магазин, до якого можна ходити, а можна поміняти на інший. Поміняти юрисдикцію – це все одно що поміняти жінку, тим паче з якою довго живеш.

– Як прихожани відреагували на відсторонення вас від служіння?

– Я не знаю їхньої реакції, я їх не попереджав. Думаю, що більшість з них навіть не знають про існування Київського патріархату. Парафіяни – це старенькі жінки, які живуть у вимираючому селі. Вони цього не знають, нехай і не знають надалі. Я думав з ними попрощатися, і сказати слова подяки за спілкування, але так сталося, що в листі заборони, який мені видали, сказано про призначення нового священика. Тому попрощатися не встиг.

– Чи засуджували в УПЦ Патріарха Кирила до того, як Росія почала окупацію України?

– Може, і були неприємні моменти раніше, але вони не були такими, що про них варто бити в дзвони. Змінилося ставлення до Кирила головним чином під час окупації. Фактично Патріарх Кирил відреагував мовчанкою на те, що сталося. Ти прекрасно розумієш, звідки ця зброя, звідки блокпости… Але Патріарх мовчить. Єдине, що я зробив на своїй парафії, то відмовився поминати Патріарха під час богослужінь. Я за нього молився тихо про себе, але вголос його ім'я не проголошував. Це ж урочисте проголошення, під час якого і титул називається: "Велікій Господін і Отець наш". Як він може називатися паном і, тим паче, моїм батьком після цього?

– Митрополит Софроній говорить про те, що дуже багато людей розчарувалися в Патріархові Кирилі. Чи можна оцінити, скільки людей незадоволені поведінкою Московського патріарха?

– Я не можу говорити за всіх людей. Проукраїнські священики, звичайно, засуджують його політику, і політику, яку проводить президент Росії. Наприклад, митрополити Черкаський і Канівський Софроній назвав Путіна бандитом. Звичайно, є й ті, що симпатизують Росії, підтримують захоплення нашої країни. Якщо взяти всю Україну (священнослужителів УПЦ МП по всій країні – "Главком"), то людей, які поділяють мою позицію і засуджують Кирила – 50%. Частина людей хочуть Автокефалії, а частина хоче, аби наша церква повернулася до статусу Руської православної церкви, який вона мала до 1990 року з центром у Москві.

– Скільки людей, які не підтримують Кирила, готові об'єднатися з УПЦ КП?

– Розумієте, це не просто так, взяти і поміняти юрисдикцію, вийти з однієї і увійти до іншої церкви. Це все одно, що дружину поміняти. Щоб так вчинити, потрібно, щоб людину довели до такого стану. Я так зробив, хоча продовжую вважатися кліриком Московського патріархату. Я не отримав призначення у Київському патріархаті, я не служу. Мені дали місяць на міркування і сподіваються, що я звернуся з покаянним листом, і мене приймуть продовжувати служити у Московському патріархаті. Я не можу сказати, яким буде мій крок. Звичайно, хотілося би, аби наша церква стала українською, а не була невідомо якою. Якщо не буде ніяких змін у церкві, якщо все залишиться так, як є зараз, тоді я буду змушений перейти до Київського патріархату.

– Які саме зміни мають відбутися, хто їх має ініціювати?

– Є шанс, що щось зміниться в політиці УПЦ МП насамперед. Потрібно, щоб були спроби захистити народ України, щоб народ відчув, що наша церква є таки українською. Яким чином це може бути? Перш за все, це публічне засудження сепаратизму, мають бути заклики, аби це зупинити.

– УПЦ МП не засуджує політику Кремля через страх?

– Це делікатне питання, воно – до наших ієрархів. Перед захопленням Криму і наші ієрархи, і речник нашої церкви отець Георгій Коваленко, і інші священики, як верховний капелан УПЦ МП митрополит Августин, засудили політику сусідньої країни. Але це було тоді, коли тільки спроба була (захоплення Криму, – "Главком"), ще дій не було, а був тільки початок. Але коли все стало реальністю, коли була відшматована територія, чомусь замовчали. Те, що замовчали, я розцінюю як зраду.

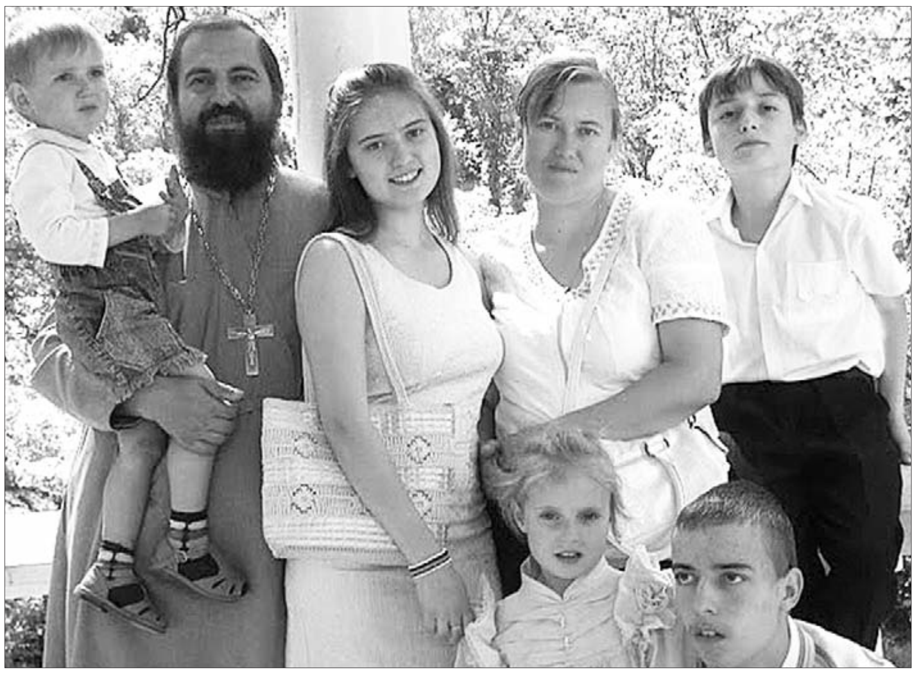
– В разі, якщо УПЦ МП і надалі не засуджуватиме окупацію і сепаратизм, чи варто очікувати на спротив самих вірян? І чим це може закінчитися?

– Важко прогнозувати, чим усе закінчиться. Звичайно, якщо політика церкви не змінюватиметься, то спостерігатимемо відтік людей до Київського патріархату. В одній з єпархій священики уже групами збираються переходити до Київського патріархату. Проте наразі не маю права оголосити, де саме це відбувається. Я не думаю, що Московський патріархат в Україні припинить своє існування. Все одно в країні залишаться ті, які симпатизують Росії. Бачте, що відбувається, іде підміна понять. У них Христос витісняється Росією, Христос стає на другому місці.

– Як може змінити ситуацію відтік священиків з УПЦ МП до УПЦ КП?

– УПЦ КП може стати найбільшою церквою в Україні в разі, якщо в УПЦ МП не буде ніяких змін. Наскільки мені відомо, зараз кількість парафій УПЦ МП є удвічі більшою за УПЦ КП. Але кількість парафіян вже зараз майже однакова як в одній, так і в іншої церкви. Відомо, що в Західних регіонах храми більше наповнені людьми, ніж на Сході. Кількість храмів не тотожна кількості парафіян.

Розмовляв М.Глуховський. "Главком".

Керівником групи бойовиків в Новоайдарському районі Луганської області був активіст так званого донського козацтва, настоятель однієї з місцевих релігійних громад. Ще один затриманий терорист виявився співробітником самопроголошеної Джанкойської прокуратури в Криму. Про це повідомляє Укрінформ із посиланням на прес-службу СБУ.

"У результаті збройного протистояння бойовиків з силами АТО затримано 13 осіб. Серед них – керівник групи В.Марецький, який є активістом так званого донського козацтва, настоятелем одного з місцевих храмів, а також співробітник самопроголошеної Джанкойської прокуратури Б.Саклаков", – ідеться у повідомленні.

28 травня, розглянувши ситуацію, єпархіальна рада прийняла рішення "ще раз свідчити про категоричну неприпустимість участі священнослужителів у будь-яких політичних акціях, тим більше в силових діях із застосуванням зброї, як про це чітко і ясно свідчать Священні канони".

Тому наразі В. Марецького відсторонено від виконання пастирських обов'язків. Для остаточного ухвалення рішення, за Священними канонами, будуть надіслані запити в компетентні органи про надання офіційних документів про хід розслідування.

Кирил привітав Порошенка – очевидний цинізм!

Патріарх Московський і всієї Русі Кирил поквапився привітати новообраного Президента України Петра Порошенка ще до кінця підрахунку голосів.

"Дізнавшись про вибір більшості громадян України, хотів би привітати Вас і звернути до Вас пастирське слово, поділитися своїми думками і надіями", – йдеться в заяві.

"Патріарху Московському і всієї Русі Господь довірив турботу про духовне благополуччя народів багатьох держав. Мені однаково близькі біди і сподівання всіх тих, хто складає паству Руської Православної Церкви, незалежно від місця їх проживання. І я старанно молюся, щоб надії православного народу України не були осоромлені", – зазначив патріарх.

"Сподіваюся, що назавжди припиниться кровопролиття, що ніхто не буде приниженим, що реалізується життєвий, світоглядний і культурний вибір кожної групи населення країни", – наголошується в посланні.

Він також висловив надію на те, що церковне життя "буде протікати без жодного б то не було державного або політичного втручання, а рішення, необхідні для нормалізації, вдосконалення та розвитку цього життя, будуть прийматися вільно і в дусі вірності канонічному порядку".

А чи не побоюється Кирил, що його церковна ієрархія розпадається на очах. Невже головний московський піп шукає підтримки у нової легітимної української влади і сподівається, що вона простить усі грішки та злочини Московського патріархату проти українського народу. Нехай не сподівається, народ – точно не простить!

Юрій Ігнат. "Крила України".

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 16852 Зам. № 142220.
Перший редактор Сергій Свенцицький

“Якщо хтось думає, що Крим – це Росія, він дуже помиляється... А сил боятись у нас більше не залишилось…”

В українських вишиванках і з українськими паспортами прийшли на останній дзвоник школярі Севастопольської гімназії. І якщо минулого року на такий вчинок ніхто б не звернув уваги, то цьогоріч підлітків називають справжніми героями. Попри застороги і переконання директора учнів підтримали класний керівник і завуч школи.

Батьки сміливих випускників розповідають, що бажання одягнути вишиванки не було протестом проти Росії. Просто їхні діти народились в Україні і тільки в рідній країні бачать своє майбутнє. То ж для чого одягати радянську форму?

– Україна – це не штамп в паспорті, це кожен із нас, хто любить свою землю, поважає традиції і не соромиться про це відкрито заявити, – ділиться Олена Латаш, мати однієї із випускниць. – Якщо хтось думає, що Крим – це Росія він дуже помиляється, Росією він є тільки для Росії. А для нас, наших діток – це Україна і нею завжди залишиться. Діти нашого класу червоні паспорти не отримували і робити цього не будуть, тому що бачать своє майбутнє в Україні. Прикро, що для цього доведеться виїхати із рідного Криму.

Частина севастопольців такий вчинок підтримала. Та більшість жителів міста до українського національного вбрання останнім часом ставляться своєрідно.

– Більшість севастопольців, – продовжує Олена Латаш, – втратили здоровий глузд і реально почали ненавидіти все українське. Для них вишиванка асоціюється із формою СС, а усі українці – “бандерлоги”, “майданутї”, “фашисти”, і це украй сумно. Моя особиста думка полягає в тому, що потрібно переконливо виховувати у дітей любов до України, Росії, Білорусії, Узбекистану… А головне – виховувати любов до миру. Усі ми в першу чергу прагнемо миру у всьому світі і зовсім не хочемо сіяти ворожнечу. Та сил боятися більше не залишилось, і багатьох це дратує.

Останньому дзвонику у національному колориті передувала неприємна історія, пов’язана із тими ж таки вишиванками. Доньку Олени разом із подругою прогнали із уроку математики тільки за те, що вони прийшли у вишитих сорочках.

– Вчитель назвала дівчаток фашистами і любителями Правого сектору. Казала, що такі, як вони, готують коктейлі Молотова. Дівчата плакали і намагались пояснити, що вони люблять Україну і жодного відношення до фашизму не мають, та вона продовжувала їх ображати. Апогей розмови: “Якщо ви будете і далі так себе поводити, то замість випускного, можете на п’ять років поїхати у Магадан”. Як на мене, це маленький геноцид у окремо взятій організації.

Олена пояснила, що рішення одягнути на останній дзвоник національне вбрання діти прийняли ще минулого року. І змінювати його через політичні події не збирались.

– На останній дзвоник дівчата нерідко одягають радянську шкільну форму. Але ж наші діти закінчують український клас, тому цілком логічно, що вони одягнули вишиванки. Це рішення клас прийняв ще у минулому році.

Український випуск зібрав чимало глядачів у гімназії. Багато хто просто прийшов подивитись на кримчан у вишиванках і сфотографуватись із ними.

– Молодці. Повага дітям, їхнім батькам і вчителям, – коментує Сергій Брянцев, житель Євпаторії. – Герої не ті, що кричать Слава Україні чи Слава Росії, герої ті, хто зберігає і примножує культуру і звичаї предків. У нас в Євпаторії є 80-річний дідусь, він погано себе почуває, проте взяв український прапор і пішов підтримувати наших воїнів.

Чимало українців назвали цей вчинок таким, що дає надію на українське майбутнє Криму.

– Дивлячись на цих молодих патріотів, щемить серце, – коментує киянка Наталія Семенюк, яку “зачепила” ситуація, – тому що вибір цих молодих хлопців і дівчат – будувати європейську демократичну країну, був перекреслений біснуватими викриками бабусь “Мы хотим умереть в России”. На жаль, старше покоління Криму в цій ейфорії чи то ностальгії зовсім забуло про молодь, яким ще рано вмирати, яким в ситуації, що склалася, доведеться докласти чимало зусиль, щоб повернути своє вкрадене майбутнє (і дай Бог, що б це відбулося мирним шляхом).

Анастасія Олехнович. “Крила України”.

АВТОДРОМ

У Aveo буде нове “обличчя”

Минулого тижня компанія Chevrolet опублікувала перші фотографії оновленого седана Aveo для китайського ринку. За традицією очікується, що найближчим часом аналогічний фейсліфтинг проведуть і європейським версіям моделі. Тому цілком імовірно, за рік – півтора ми побачимо це авто на дорогах України.

Рестайлінговому Aveo повністю змінили оформлення передньої частини кузова, яку виконали у стилістиці седана Cruze наступного покоління. У компактної чотиридверки з’явилися нові фари головного світла, передній бампер, решітка радіатора, а також задні ліхтарі. Принаймні у мене склалося враження, що передня частина авто виглядає гармонійно і має цілком “європейське обличчя”.

Задня частина також зазнала змін. Chevrolet дещо видозмінила штамп багажника і форму задніх ліхтарів. Бампер залишився практично колишнім, за винятком невеличкої накладки у нижній його частині, що додала певної нотки спортивності .

Стосовно інтер’єру рестайлінгової моделі нічого сказати не можу, позаяк компанія не оприлюднила жодної світлини салону. Втім, не слід чекати там на якісь радикальні новації. Скоріше за все, Chevrolet обмежиться лише кількома новими штрихами або ж взагалі залишить усе без змін.

Щодо силових установок, тут також жодних новин. Нагадаю, зараз в Україні Авео представлений 4-циліндровими бензиновими двигунами на 1.2, 1.4 і 1.6 літра, які відповідно продукують 86, 100 і 116 к. с. Комплектуються 5- або 6-ступінчастою “механікою”. На 1.4-літровий двигун може встановлюватися 6-діапазонний “автомат”.

У Китаї вартість авто не зміниться і складатиме 13 тисяч доларів США за базову модифікацію. В Україні, за умови збереження такої ж тенденції у ціновій політиці, вартість авто починатиметься із 14 500 у.о. за базову модель.

Сергій Клименко. “Крила України”.